

**චිනයේ කොමියුනිස්ට් විප්ලවය
සහ
මාඕ සේතුං පිලිබඳ සත්‍ය කථාව**

ලි ඔනෙස්ටෝ විසින් (by Li Onesto)

චීනයේ කොමියුනිස්ට් විප්ලවය සහ මාඕ සේතුං පිලිබඳ සත්‍ය කථාව

ලි ඔනෙස්ටෝ විසිනි (by Li Onesto)

NMSG

පරිවර්තනයකි

විත්කාරණාන්ත

කන්ද පහළ අපේ දෑද සහ පනාක ලෙළ දෙයි,
 ගිරි මුදුනේ අපගේ භොරණාද සහ බේර, හඬී දෙයි.
 දහස් ගණනින් සතුරා අපවි සවිමත් ලෙස වැටලුවද,
 අපි අවලව් සිටගෙන සිටිමු.

අපේ ආරක්ෂාවට අයෝමය ආවරණයක් අපත,
 අපේ චිකිත්සාකම බලකොටුවක් මෙන් සවිමත්ය.
 හුවාංයංචී වලින් ගිනි අවි ගූගුරන මහා නද අපයේ,
 අඳුරට වැදුණු සතුරා පළා යන බව අපයේ.

1928 වසන්තය
 සනාපනි මාචි සේනාං

Contact with us online:

<http://slmarxist.yolasite.com>
slmarxist@ymail.com

ලි ඔනෙස්ටෝ විසිති (by Li Onesto)

1 කොටස

චීනයේ කොමියුනිස්ට් විප්ලවය සහ මාඕ සේතුංගේ සත්‍ය කථාව

ශ්‍රේෂ්ඨ නිර්ධන ජංගික සංස්කෘතික විප්ලවයේදී-
නියැං මෙන් චතුර්‍යු දිවාර්‍ය, 1966 අගෝස්තු 18.

1960 සහ 1970 කාලය තුළ ලෝකයේ වඩාත්ම ප්‍රසිද්ධ අයගෙන් කෙනෙකු මාඕ සේතුං විය. විප්ලවයක් ඇති කරන්නට තිබුණු සියලුම විරුද්ධත්වයන්ට එරෙහිව ඔහු චීන ජනතාවට නායකත්වය දී තිබුණි. ඒ දවස්වල විමුක්තිය සහ සාධාරණත්වය සඳහා හැඟීමෙන් සටන් කළ දැලක්ෂ ගණනකට චීන විප්ලවය ප්‍රදීපයක් මෙන් තිබුණි. පීඩිත සහ පීඩකයන්ට, ජාතීන්වලට පංතිවලට කිසිම බෙදීමක් නැති ලෝකයක් සඳහා සටන් කරන්නට, අතරමැදි සමාදානයක් නැති, කවදාවත් නැත්පත්මක් නැති, විප්ලවය භාගයකින් නැවැත්වීම සාජුවම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් මාඕ වඩාත්ම ප්‍රසිද්ධ විය. ජනතාවගෙන් කොටසක් - ගුරුවරු, කම්කරුවෝ, විද්‍යාඥයෝ, ශිෂ්‍යයෝ සහ විප්ලවවාදීහු විවිධ රටවලින් මාඕගේ නායකත්වය යටතේ ගොඩ නැගූ සමාජවාදී සමාජය දැක ගැනීමට චීනයට ගියෝය. සැබෑම විමුක්තිකාමී සමාජයක හැකියාව පිලිබඳව බලාපොරොත්තු සහිතව ප්‍රබෝධමත්ව බොහෝ අය ආපසු සිය රටට පැමිණියහ.

චීනයේ බහුජනතාව තුළ මාඕ සම්මානනීය විය. චීන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ, චීනයේ විප්ලවීය පුරෝගාමී නායකයා වශයෙන් දේශීය ප්‍රතිගාමීන්ට සහ විදේශීය ආක්‍රමණිකයන්ට එරෙහි විමුක්ති යුද්ධයේ අවුරුදු 22 ක් තුළ ජයග්‍රහණයට, ඔහු නායකත්වය දී තිබුණි. විරෝධාර අරගලයන් හා ශ්‍රේෂ්ඨ නිර්ධන පංතික සංස්කෘතික විප්ලවය අතරේදී සමාජය වෙනස් කරමින් විප්ලවය ආරක්ෂා කරමින් තවත් ඉදිරියට යාමටත්, සමාජවාදී චීනයේ අලුත් පීචිත සහ අලුත් සමාජයක් ඉදිකරන්නටත් ඔහු ජනතාවට නායකත්වය දුන්නේය. නමුත් චීන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකත්වයේ දක්ෂිණාංගය මාඕට විරුද්ධවී තිබුණි. ඔවුහු මාඕ මෙන්ම, අධිරාජ්‍යවාදීන් චීනයට කළ සැලකීමට කෝපයෙන් දැවෙමින් චීන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට සහ විප්ලවයට එකතුවූ අය වූහ. මාඕ මෙන් ඔවුහුද විමුක්තිය සඳහා විප්ලවය තුළ සටන් කලහ. නමුත් මාඕ මෙන් නොවූ ඔවුන්ගේ දර්ශනයන්

කොමියුනිස්ට්වාදයට අවහිරණ නොවීය; ඔවුන්ගේ ඉලක්කයන් සැබෑවටම ශක්ති සම්පන්න ජාතියක් බවට විනය ගොඩ නගනවාට වඩා දුර නොගියේය. ශක්තිමත් සහ නවීන විනයක් ගොඩනැගීමට ඔවුහු ඉදිරාම ධනෝත්චර සබඳකම් සහ දෘෂ්ඨිගෙන් යුත් වැඩසටහන් සහ ප්‍රතිපත්තීන් ගෙන ගියහ. 1976 මාඕ මිය ගිය පසු මෙම “ධනවාදී මග ගන්නන්” වින කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ බලය ගෙන දැනස් ගණන් මරා දැමීමත්, ලක්ෂ ගණන් අන්අඩංගුවට ගනිමින් ධනවාදය නැවත ස්ථාපිත කර සමාජවාදය පිස දැමීය. වින ආණ්ඩුව එය කොමියුනිස්ට් සහ සමාජවාදී ලෙසට දිගටම හඳුන්වා ගන්නද එතැන් පටන් විනය ධනවාදී රටක් බවට පත්ව ඇත. මාඕගේ ප්‍රතිපත්තීන්, ඔහු පෙනී සිටි දෙය, විනාශ කර දැමූ විනයේ නව පාලකයෝ, මාඕ ජාතිකවාදී ප්‍රතිමාවක් බවට හරවා ඇත.

එක්සත් ජනපදයේ විශාල කොටසක, සම්පූර්ණයෙන්ම වැඩුණු පරම්පරාවන් දෙකක් අද, මාඕ සේතුං සහ විනය පිලිබඳව, එක්සත් ජනපදයේ පාලක පංතීන්ගේ රාජ්‍ය තොරතුරු හා ප්‍රධාන මාධ්‍ය ප්‍රවාහයන් හරහා, දැන සිටින සියලුම දෑ වැරදිය. ජනතාවට එරෙහිව දැවැන්ත අපරාධ කර ඇති පාලකයෝ, මාඕ හඳුනාගත් හැකි “බලකාමී ආඥාදායකයෙකු” බව ජනතාවට කියා ඇත. නමුත් සත්‍යය වනුයේ අධිරාජ්‍යවාදී පීඩකයන්ගේ සැහැසි පාලනයෙන් සම්පූර්ණයෙන් විනය නිදහස් කරගන්නට, මේ ග්‍රහයාගේ ජනතාවගෙන් හතරෙන් කොටසකට නායකත්වය දී අවුරුදු 25 ක්ම සමාජය විමුක්තිකරණය කරමින් සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩනගන්නට කටයුතු කළ ශ්‍රේෂ්ඨ විප්ලවීය කොමියුනිස්ට් වාදියා මාඕ බවයි. මාඕ පිලිබඳව සත්‍ය වටහා ගැනීම සෑම කෙනෙකුටම වැදගත්ය. ඔහු නායකත්වය දුන් විප්ලවය මානව ඉතිහාසයේ ප්‍රධාන වැදගත් සිද්ධියක් බවත්, එවැනි විප්ලවයක් සහ එහි ප්‍රතිරූපය පිලිබඳව සත්‍යයන්, සෑම කෙනෙකුම දැන ගත යුතුය. ඉමහත් අවදානමකට ලක්ව, ලෝකය වෙනස් කරන්නට සත්‍ය ලෙසම උවමනා කරන්නා වූ අයට, අද දින විප්ලවීය ව්‍යාපාරයක් නැවත ගොඩනැගීම කරා දිවීමට, මාඕගේ විප්ලවීය වින්නනය සහ ප්‍රායෝගිකභාවය ඉතා වැදගත් පදනමක් වේ.

මාඕ සේතුං විසින්, විනයේ නායකත්වය දුන් ලෝක ඓතිහාසික විප්ලවය සහ ඔහු පිලිබඳ සත්‍ය කථාව මෙයයි.

“ආසියාවේ රෝගියා” නැගී සිටියි

බ්‍රිතාන්‍යය, ප්‍රංශය, ජර්මනිය, එක්සත් ජනපදය, රුසියාව සහ ජපානය විසින් බෙදා ගැනීම සහ ආක්‍රමණය කර තිබුණු විනයේ 1893 දෙසැම්බර් 26 මාඕ උපත ලැබීය. මේ යටත් විජිත බලවේග විනයේ දෙශපාලනය සහ ආර්ථිකය පාලනය කළේය. ඔවුහු වින ජනතාවට බල්ලන්ට වගේ සැලකීය. ලෝකය පුරාම ආකර්ෂණ සහ වතු වගා වලට, කුලී ශ්‍රමිකයින් ලෙස පාවිච්චි කිරීමට ඔවුන්ව වට කළේය. විදේශීය හමුදාවෝ සෑම ප්‍රධාන නගරයකම සිටියහ. බ්‍රිතාන්‍යය සහ ඇමෙරිකන් යුද නැව් පලයේ මුර සංචාරයන්හි යෙදුණි. විදේශීය රටවල් විසින් වරායවල්, නැපෑල, නැව්, දුම්රිය මාර්ග සහ විදුලි පණිවුඩ පාලනය කළේය. විශාල නගරවල පීට්ටනියක (වාහන නතර කරන ස්ථානවල) දැන්වීමක් ප්‍රදර්ශනය කර තිබුණි. “බල්ලන්ටවත්, චීනන්ටවත් අවසර නැත”, ඡැංහයි වල කියවිණි. “ආසියාවේ රෝගියා” වශයෙන් හැඳින්වූ පරිදිම විනය පීඩාවට පත්විය.

මාඕ වැඩි වියට පත් වෙද්දී විනය තුල රුද්‍රවාදී ක්‍රමය යටතේ වඩාත්ම දුප්පත් ජනතාව වේදනා විඳිමින් සිටියහ. ඉඩම් වැඩියෙන්ම විශාල ඉඩම් හිමියන්ට හිමිවී තිබුණි. ඉඩම් නැති ගොවි ජනතාවට, යන්තම් ජීවත් වෙමින් රුද්‍රයින් සඳහා වැඩ කරන්ට බල කෙරී තිබුණි. ගොවීන් කුසගින්න සහ රෝග, දුප්පත්කමේ තත්ත්වය සහ ඉඩම් හිමියන්ගේ දුෂ්ඨ පාලනයට යටත්ව, ස්ථිරවම ණය බරින් ජීවත් විය. දැරුවන්ව බලා ගැනීමට හැකියාව නොමැති පවුල් ඔවුන්ගේ දැරුවන් විකිණිය. ලක්ෂ ගණන් භාමතෙන් මරණයට පත් විය. නගරවල පොදු ජනතාවගේ ජීවිත වඩා හොඳ නොවීය. ජැර්මනිය වල සෑම අවුරුද්දකම 25,000 කට වැඩි මළ සිරුරු විඳි වලඳි පටවා ගෙන ගියහ. ඩුනානිය, සහ ඇමෙරිකන් ධනවාදීන් මත් ද්‍රව්‍ය වෙළඳමෙන් ධනය ලබාගත් අතර දැන ලක්ෂ හැටක වින ජනතාව මතට හරවමින් ඩුනානිය අධිරාජ්‍යවාදීහු අබිං වලින් විනය යට කළේය. අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද මෙය නැවත නැවත සිදු වෙමින් මානවයා වේදනාවට සහ කාලකණ්ණි තත්ත්වයට පත් කළේය. විනාඩියක් ගන්න,.... මෙය පිටු පස සිටින ජනතාව පිළිබඳව සිතන්න....!

මාඕද ගොවි කරුලි නැග එමින් තිබුණු කාලයක වැඩුණි. 1901 සිට 1910 දක්වා කෝටි ගණන් ජනතාව සම්බන්ධ වෙමින් ස්වේච්ඡාවෙන් කරන ලද අරගල දහසකට ආසන්නව සිදු විය. ශිෂ්‍යයෙක්ව සිටියදී, විප්ලවීය ආණ්ඩුවක් පිහිටු වීමට (1850 සිට 1864 දක්වා) ගොවීන් ආයුධ රැගෙන සිදු කළ නායපිං කරැල්ල මාඕ අධ්‍යයනය කළේය. කරැල්ල මැඩ පැවැත් වීමට ඩුනානිය, සහ ප්‍රංශයද, එක්සත් ජනපදය සමඟ වින ආණ්ඩුවද හමුද කණ්ඩායම් යැවූ විට, දැන ලක්ෂ විස්සක් ජනතාව මිය ගිය ආකාරය මාඕ ඉගෙන ගත්තේය. නැවත සිතන්න, ඉහත කී මිනිසුන් සංඛ්‍යාව පිළිබඳව.

මාඕ දෙලොස් විය ලබන විට (1906) විනයේ සියල්ලෝම සාගතයෙන්, ගං වතුරෙන් යුද්ධයෙන් පීඩා වින්දේය. ජනතාවගෙන් කරැලි කෝලාහල සිද්ධි වෙන විට ඉන් ඔහුගේ මුළු ජීවිතයටම බලපෑ බව මාඕ කීවේය. ආකර කම්කරුවන් සහ ගොවීන් ප්‍රාදේශීය නගර ඔස්සේ ගමන් කර ඉඩම් හිමියන්ගේ ධාන්‍ය ගබඩා වලට කඩා වැදුණෝය. සොල්දදුවෝ කරැලි මැඩ පවත්වා, සානනය කළ කරැලි කරුවන්ගේ හිස් ජනතාවට දැනුම් දීමක් වශයෙන් නගරයේ ගේට්ටු මත තැබූහ. **“එය ගැඹුරු හැඟීමක් මටම ඇති කළේය. මෙම සිද්ධිය බොහෝ දින ගනණක්ම මගේ පාසලේ සාකච්ඡා කළේය. මගේ හිතෙහි එය ගැඹුරු හැඟීමක් ඇති කළේය. අතිකුත් බොහෝ ශිෂ්‍යයන් කරැලිකරුවන් ගැන අනුකම්පා කළද, එය පරික්ෂා කරන්නෙකුගේ දැක්මේ කාර්යයක් පමණක් විය. ඔවුන්ගේ ජීවිත වලට ඉන් කිසියම් සම්බන්ධතාවයක් තිබෙන බව ඔවුහු වටහා නොගත්හ. එය පොළඹවන සිද්ධියක් වශයෙන් ඔවුහු හුදෙක් සැලකිල්ල දක්වා තිබුණි. එය මට කවදවත් අමතක නොවීය. කරැලි කරුවන් මගේම පවුලේ මෙන් සාමාන්‍ය ජනතාව බව මට හැඟුණි. ඔවුන්ට දෙනු ලැබූ සැලකීමේ අයුක්තිය මම ගැඹුරින් හෙලා දැක්කෙමි.”** මාඕ කීවේය.

ඔවුන්ගේ චිරත්වය සහ පරිත්‍යාගය කෙසේ වුවත් මෙම කරුලි මූලික ආකාරයකින් සමාජය වෙනස් කිරීම සහ ප්‍රශ්න සත්‍ය ලෙසම විසඳීමේ අසමත්භාවය ඔප්පු කර තිබුණි. ඔහුගේ බොහෝ උත්සාහයන් මෙන් ඉදිරියට යා යුතු ආකාරය සොයන්ට මාඕ අධිෂ්ඨාන සහගත විය. 1909 දී අවුරුදු 16 දී ගුරුවරයෙක් වීමට

පාසැලකට යාමට මාමි ගෙදරින් ගියේය. “ලෝකයේ සිතියමක් මම දැකපු පළමු වතාවේම විශාල උනන්දුවකින් අධ්‍යයනය කළෙමි.” මාමි කීවේය. බොහෝ රටවල දුර්ගතිකයන් සහ අනිකුත් රටවල ඉතිහාසය මාමි අධ්‍යයනය කළේය. ඔහු විනය පුරාම සියළුම පුවත් පත් සියුම්ව පරීක්ෂා කළේය. පළමු වතාවට කාල් මාක්ස්ගේ “කොමියුනිස්ට් ප්‍රකාශනය” කියවීය. 1817 දී මාමි “නව මිනිසාගේ අධ්‍යයන සමාජය” ට අන්තිවාරම දැමීය. මෙම කණ්ඩායමේ තරුණ ක්‍රියාකාරීහු අබිං බීමට, සුදුවෙහි යෙදීමට, බීමට, ස්ත්‍රීන් සමඟ අනාවාරයේ යෙදීමට, සහ දෂ්‍යායට විරුද්ධ විය. කාන්තාව පීඩනයට පත් කිරීමට විරුද්ධ විය. කාන්තාවන් නිදහස් පුද්ගලයන් විය යුතු බවට මාමි තර්ක කළේය. “කාන්තාවන් විමුක්තියට පත් කරන්නේ නැත්නම් මිනිසුන්ට නිදහස් විය නොහැක.” මෙම කණ්ඩායම කම්කරුවන් සඳහා සවස පංති ආරම්භ කළ අතර, මාමි එහි ඉතිහාසය ඉගැන්වුවේය. වර්තමාන කටයුතු සාකච්ඡා කළේය. කම්කරුවන්ට පුවත් පත් කියවෙව්වේය. ඔහුගේ පංතිවල කියවීම ප්‍රසිද්ධ කළ දැන්වීමක් වූයේ, “නුඹට උවමනා නම් නුඹට පැලැඳිය හැකි කිසියම් ඇඳුමක් පැලැඳ, සරල කටාවෙන් හතරෙන් එකක් අසන්නට එන්න” යනුවෙනි.

රුසියාවෙන් වෙඩි හඬ

1917 දී බොල්ෂෙවික්වරු රුසියාවේ බලය අත්පත් කර ගෙන නව සමාජවාදී රාජ්‍යයක් පිහිටව්වේය. ලෙනින් නායකත්වය දුන් එම විප්ලවය ලෝකය පුරාම බලවත් කම්පන යැව්වේය. සිදු වෙමින් තිබුණ යටත් විජිත විරෝධී, අධිරාජ්‍ය විරෝධී අරගල සමග සම්බන්ධ වුණු එය අතික් රට වලටද කොමියුනිස්ට්වාදය පැතිරෙව්වේය. විනයේ බහු ජනතාවගේ බොහෝ පරම්පරාවන් විමුක්තිය මුදුන් පත් කර ගන්නා ආකාරය නොදැන, සැලැස්මක් නැතිව, නායකත්වයක් නැතිව, න්‍යායක් නැතිව ඉහත සටන් කර තිබුණි. නමුත් දැන් ඔක්තෝබර් විප්ලවයේ වෙඩි හඬ විනයට මාක්ස්-ලෙනින් වාදය ගෙනාවේය. මාමි එය ඉදිරියට දැමීය.

පළමුවන ලෝක යුද්ධය දිනු අධිරාජ්‍යවාදී බලවේගයේ, යුද්ධයෙන් පසු ජම්මනියට අයත්ව තිබූ විනයේ යටත් විජිත අයිතීන්, ජපානයට පවවා දුන්නේය. 1919 මැයි 04 ප්‍රධාන නගරය වූ බීජිං හි ශිෂ්‍යයෝ තුන්දහක් මෙම තීරණයට විරුද්ධත්වය පැහැදිලි කළේය. යුද නීතිය ප්‍රකාශ කර, පොලීසිය සහ හමුදාව ජනතාව අත් අඩංගුවට ගැනීමට පටන් ගත්තේය. ශිෂ්‍යයෝ පාසැල්වල ප්‍රසිද්ධ වැඩ වර්ජනයක් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියේය. මේ වැඩ වර්ජනය ඉක්මනින්ම ෂැංහයි කේන්ද්‍ර කරගෙන කම්කරුවන් 90,000 ක් සම්බන්ධ කර ගනිමින් ෆැක්ටරි සහ සමාගම් සියයකට වඩා වසා දැමුණි. නව ජනතාවගේ අධ්‍යයන සමාජයේ මාමි සහ අනිකුත් සාමාජිකයන් මෙම මැයි 04 ව්‍යාපාරය පිළිබඳව ඇසූ විට, ඔවුහු වැඩ වර්ජනය කරන ලෙස ඉල්ලා භූනානයේ ශිෂ්‍ය සංගමයක් පිහිටව්වේය. 1919 අවුරුද්ද පුරාම මෙම අධිරාජ්‍ය විරෝධී ව්‍යාපාරය විනය පුරාම පුලුල්ව පැතිරී දශ ලක්ෂ ගණන් ජනතාව දේශපාලනික කළේය.

මුලින්ම කාන්තාවන් රදළ සම්ප්‍රදයෙන් පීඩාවට පත් කර ඇති ආකාරයට විරුද්ධව මාමි කටා කළේය. 1919 නොවැම්බර් මස 14 දින කාන්තාවක්, විවාහ යෝජනාවකට දේලාවකින් රැගෙන යෑම නිසා, ඇගේ උගුරු දණ්ඩ කපා ගත්තාය.

මාඕට මේ පිළිබඳව ඇසුණු විට, සමාජයේ මේ දුක්ඛ දයක තත්වයේ පිළිබිඹුවට වෝදනා කරමින් ලිපි 10 ක ලිපි පෙළක් ප්‍රසිද්ධ කළේය. කාන්තාවන්ට මිනිසුන්ට වඩා ඔවුන්ගේ පිට මන පීඩනය වඩා වැඩි වෙයි. මිනිසුන්ට පෙරලා දමන සුරා කෂමේ කඳු 3 ක් ඇත. කාන්තාවන්ට හතරකි. මිනිසාද ඇයව සුරා කයි. එනිසා කාන්තාව අති විශාල, ශක්ති සම්පන්න විප්ලවීය බලවේගයකැයි මාඕ කීවේය. මාඕ ගේ මෙම මූල ධර්මය “මානව වර්ගයා මන ඇති සෑම යදමක්ම කඩා බිඳ දැමීමට, ඔහුට ඇති දැවෙන ආශාව” ඔහුගේ මූල ජීවිතය පුරාම රැඳී පැවතුණි.

1921 දී මාඕ විනයේ කුඩා මාක්ස්වාදී කණ්ඩායමක් සමග එක්ව වින කොමියුනිස්ට් පක්ෂය පිහිටව්වේය. මාක්ස්-ලෙනින් වාදය මතවාදය ලෙස ඔසවා ගනිමින්, ඔවුන් විනය වැනි රටක විප්ලවය දියත් කිරීමේ න්‍යායික සහ ප්‍රායෝගික ගැටළු නිරාකරණය කරනට පටන්ගෙන තිබුණි.

1921 දී මාඕ, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ සාමාජිකාවක වූ යැංග් කායිහුයි (Yang Kaihui) විවාහ කර ගත්තේය. 1927 දී කුවෝමින්තානය ඇයව අත් අඩංගුවට ගෙන, ඇගේ විප්ලවීය දේශපාලනය සහ මාඕ සමග විවාහය අත් හැරීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් පසු මරා දැමෙන තුරු ඇය විප්ලව වාදිනියක්ව සිටියාය. 1961 දී මාඕ යැන්ග් කායිහුයි අනුස්මරණය කිරීමට, ඔහුගේ වඩාත්ම ප්‍රසිද්ධ කවි අතර වූ “ප්ලම් පුෂ්පයට” (“Ode to the Plum Blossom”) නැමැති කවි පංතිය ලිව්වේය.

ප්ලම් පුෂ්පයට

සුළඟ සහ වැස්ස පිරිවරා, වසන්තය ඇරඹෙයි.
නිම තුෂාර පියාඹමින් වසන්තයේ උදව වෙත පෙර ගමන් යයි.
සෘජුව ඉහළ නැගුණු අයිස් පර්වතය මත,
සුන්දර, කදිම මලක් පිබිඳෙයි.

සුන්දර, නිමල ඇය, ඇයට පමණක්ම වසන්තය නොපතයි.
වසන්තයේ දුකයා නිසා ඇය ප්‍රමුද්ධ වෙයි.
කඳු වැටී මල් පොහොට්ටුවලින් පිරී ගත් කළ,
ඒවා අතරින් මතු වී, ඇය සිනාසෙයි.

විප්ලවය ඇරඹේ

මේ අතර කාලයේ ගොවීන් ස්ව කැමැත්තෙන්ම නැගී සිටීමෙන් පසු විප්ලවය ඇරඹේ. ඔවුහු දූෂිත නිලධාරීන්ට සහ ඉඩම් හිමියන්ට පහර දෙමින් ඉඩම් බලයෙන් අත් කර ගත්තෝය. 1925 දී මාඕ නූතන පළාතේ ගමෙන් ගමට ඇවිදගෙන ගියේය. ඔහු ගොවීන් සමග නැවතුණු අතර ඔහුගේ ආහාර වේල හා නවාතැන සඳහා වැඩ කළේය. ඔහු වාඩිවී ඔවුන්ගේ ජීවිත කොයි වගේද යන්න දැන ගැනීමට, කෙලින්ම ලැබුණු ආරංචි පරීක්ෂා කරමින් ඔවුන්ට කන් දුන්නේය. බොහෝ ගොවීන් පක්ෂයට බඳවා ගත්තත්, ගොවි සමිති පිහිටු වන්නත් ඔහු උදව් කළේය.

පළමු මූල ප්‍රදේශය වන චින්කාං (Chingkang) කඳු තැටියේ දී විප්ලවීය තමුදාව මෙහෙයවීය.

වන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ සමහර නායකයින්ට ගොවීන් ගනානුගතික සහ පසුගාමී වශයෙන් ලියන්ට උවමනා වී තිබුණි. මේ දැක්මට විරුද්ධව අරගල කළ මාමි, දුප්පත් ගොවීන් නොමැතිව විප්ලවයක් නොමැති බවට තර්ක කළේය. ගොවි නැගී සිටීම වලදී කථා කරමින් ඔහු කීවේ සෑම විප්ලවීය පක්ෂයක්ම සහ සෑම

විප්ලවීය සහෝදරයෙක්ම ඒවායේ තීරණය පරිදි, ප්‍රතික්ෂේප කරන්ට හෝ පිළිගන්ට, පරීක්ෂණයට භාජනය වේවි. තෝරාගෙන හැකි ක්‍රම තුනකි. ඔවුන්ගේ ඉදිරියෙන් ගමන් කරන්ට සහ නායකත්වය දෙන්නට, විවේචනය කරමින් සහ අංග වලනය කරමින් ඔවුන් පිටුපස ගාටන්ට, ඔවුන්ගේ ගමනට හරස් කපමින් ඔවුන්ට විරුද්ධ වන්ට, ඔහු කීවේය.

වනයේ මූලිකවම ජාතිකවාදීව තිබුණු පක්ෂයක් වන කුවෝමින්තානය (KMT) විදේශ පාලනයට විරුද්ධව සහ වනයේ නිදහස සඳහා සටන් කළ සංවිධානයක් විය. නමුත් 1920 දී විශූං කායි ඡෙක් විසින් එය බාර ගැනීමත් සමග වනයේ ඉඩම් හිමියන්, ලොකු ධන පතියන් සහ අධිරාජ්‍ය වාදීන් සඳහා වාහනයක් බවට එය හැරවීය. එයට විශේෂයෙන් වනය අර්ධ යටත් විජිත තත්ත්වයේ පවත්වා ගෙනයන්ට උවමනාවූ බ්‍රිතාන්‍ය හා එක්සත් ජනපදයේ අනුබලය තිබුණි. 1927 දී විප්ලවීය ව්‍යාපාරය සහ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විනාශ කර දැමීමේ ඉලක්කයෙන් බොහෝ යුධ ව්‍යාපාරයන් කුවෝමින්තානය දියත් කළේය. කුවෝමින්තානය නගරවල වැඩ වර්ජන කරන්ට අයිතිය, කම්කරුවන්ගේ සංවිධාන, මුද්‍රණාල, දේශපාලන රැස්වීම් තහනම් කළේය. දහස් ගණන් කම්කරුවන් මරා දැමීමේය. කොමියුනිස්ට් වාදීන් සහ කොමියුනිස්ට් වාදීන්ට අනුකූලතා දක්වන්නන් වටකර අල්ලා ගෙන ප්‍රසිද්ධියේ මරා දැමීමේය. මේ කාරණයෙන් වනයේ ස්ථාවර හා ඒකීය ජාතික ආණ්ඩුවක් නොවීය. රටේ සමහර කොටස්වල යුද අධිපතියන්ද (යුදවාදී ඉඩම් හිමි කල්ලි), අනෙක් ස්ථානවල කුවෝමින්තානයද පාලනය ගෙන යමින් තිබුණි (විවිධාකාරයේ කල්ලි කුවෝමින්තානයට විය). මේ සියළුම ලේ වැගිරීම් වලින් විශූං කායි ඡෙක් නැන්කිං නගරයේ කුවෝමින්තාන් ආණ්ඩුව පිහිටවූ අතර ඒ එක්කම බටහිර අධිරාජ්‍යවාදීහු එය වනයේ එකම සහ නිත්‍යානුකූල ආණ්ඩුව වශයෙන් පිළිගත්තේය.

මේ අතර ගම්බද යුද අධිපතියෝ ගොවියන් මරා දැමූහ. කැරැලිකාරී කාන්තාවන් තෝරාගෙන කැලිවලට කපා දැමීම හෝ පණපිටින් පිළිස්සීම සිදු කළහ. එක ප්‍රදේශයක මාස 5 ක් තුළ කාන්තාවන් 500 ක් ඇතුළුව ගොවීන් 4,700 ක්, හිස් ගසා දැමීම, පණ පිටින් වළලා දැමීම, ගෙල මර්කීම හා කැබලි වලට කපා

පිලිස්සීම මගින් ඝාතනය කළහ. ගොවීන් විසින් උදුරාගත් ඉඩම් නැවත ඉඩම් හිමියන් අතට පත් වීණි. ගොවි සහ කම්කරු නායකයින් වට කර තබා වෙඩි තැබූහ. නූතන් පළාතේ එක් අවුරුද්දක් තුළ ගොවීන් සහ කම්කරුවන් ලක්ෂයකට වඩා මරා දැමූහ. පක්ෂයට අඩු තරමින් සාමාජිකයින් 15,000 ක් වත් අහිමි වූහ.

ගම්බද පෙදෙස් වල විප්ලවය

1936 - උතුරු සෙන්සි (North Sensi) වලදී.

1928 කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සහමුලින් වනසා දැමූ අතර පක්ෂයට නගරවල රහසිගතව වැඩ කිරීමට සිදු විය. මේ විශාල පරාජය විසින්, විප්ලවීය න්‍යාය කඩා බිඳගෙන යාමට සහ තව දුරටත් විග්‍රහයක් කිරීමට බල කෙරී තිබුණි.

සෝවියට් සංගමයේ නිර්ධන පංති විප්ලවය, සිවිල් යුද්ධයේදී යුද්ධෝපායක් ලෙස නගරවල කැරලි ඇති කිරීම අනුගමනය කර තිබුණි. ඒන විප්ලවයද මේ ආකාරය ම ගතයුතු බව සමහරු තර්ක කළහ. නමුත් මේ පරාජයන් සමග නගරවල කැරලි ඇති කිරීමේ උත්සාහයන් වේදනා ගෙන දී තිබුණි. ඒනය වැනි විශාල පීඩිත රටක වැඩ, මෙය විය යුතු නැති බව මාඕ දැක්කේය. නගරවල බලය අල්ලන්නට, පවත්වා ගෙන යාමට කම්කරුවන් ගේ උත්සාහයන් නිශ්චල වෙත බවත්,

විරත්වය කාර්යය නොවන බවත්, නගරවල ප්‍රති විප්ලවය ශක්තිමත් බවත් මාඕ හඳුනා ගත්තේය.

විප්ලවයට දේශපාලන බලය තහවුරු කරගත නැති ගම්බද ප්‍රදේශ වල විහිදුණු මූල ප්‍රදේශ බිහි කිරීමෙන් විප්ලවය ආරම්භ කරන්නට පුළුවනි, මාඕ තර්ක කළේය. සතුරාට විරුද්ධ යුධමය අරගලය, නව විමුක්තිකාමි සමාජයක බීජ වපුරමින්, කෘෂි කාර්මික විප්ලවයට සම්බන්ධවී බැඳී තිබේ. මෙයින් අදහස් කරන්නේ කොමියුනිස්ට් වාදීන්ට, ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණයට ජනතාවට නායකත්වය දීම සහ දේශපාලනිකව සන්නද්ධ කිරීම, නව ආකාරයේ මහජන යුද්ධයක් ඇරඹීම, සුළු ජාතික හා කාන්තා පීඩනයට එරෙහිව අරගල කිරීම සහ ජනතාව අතර නව ආකාරයේ විප්ලවීය සංස්කෘතියක් ඇති කිරීමට නැති බවයි. මෙ ලෙසට මූල

ප්‍රදේශ වලට ජනතාව අතර සහයෝගය වඩාලන මධ්‍යස්ථාන ලෙස සේවය කළ හැක. විප්ලවයට අවසානයේ නගර වට කොට බලය අල්ලා ගැනීමෙන් ජාතික මට්ටමේ බලයක් ගොඩ නැගිය හැක. මේ අරමුණ සහ උපාය මාර්ගය සමඟ **“ජනතාවගේ හමුදාවක් නොමැතිව ජනතාවට කිසිවක්ම හැක”** මාඕ කීවේය. නව රතු හමුදාවක් පිහිටවූහ.

ශික්ෂිත හා දේශපාලනිකව විඥනභාවයක් ඇති හමුදාවක් ගොඩ නගන්නට මාඕ ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධනය කළේය. රතු හමුදාව නගරයකට ඇතුළු වුණු විට වහාම මාඕ එහි පදිංචිකරුවන් ඇමතීමට රැස්වීමක් කැඳවන්නට යෙදුණි. නමුත් මෙය සෑම විටම පහසු නොවීය. නගරයකදී ජනතාව කඳුකරයට පලා ගොස් පඳුරු තුළ සැඟවුණි. මෙය සාමාන්‍ය පිළිවෙල විය. යුද අධිපතින්ගේ සහ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ හමුදාවල සාමාන්‍ය සෙබලුන් ස්ත්‍රීන් දූෂණය කරන්නට, මංකොල්ල කරන්නට පුහුණු කර තිබීමෙන්, වේදනා ලද ඔවුහු හමුදාවක් පැමිණෙන විට පලා ගියහ. නමුත් මාඕ ඔහුගේ හමුදාවන්ට කිසිම දෙයක් නොගන්නට ගෙදරකට ඇතුළු නොවන්නට නියෝග කර තිබුණු අතර මංකොල්ලකාරී කල්ලි, රඳුළ සහ ධනපති හමුදාවන්ගේ දූෂණය සහ මංකොල්ලකාරී මානසිකත්වය රතු හමුදාව තුළ දේශකාරී දීමේ සෑම වින්තනයකටම එරෙහිව ඔහු ඉතා දුෂ්කර අරගලයක් ගෙන ගියේය. එහෙයින් රතු හමුදාවේ සොල්දාදුවන්ගේ ආචාර සම්පන්න හැසිරීම ඉතාම අසාමාන්‍ය විය. තුන්වෙනි දවසේ ප්‍රාදේශීය ජනතාව ඔවුන්ගේ ආරක්ෂිත ස්ථානවලින් සෝදිසියෙන් බලමින් බැවුම් මතින් ආපසු ආවේය. ආපසු එන විට ඔවුන්ව උනන්දු කරවමින් මාඕ ඔවුන්ට කථා කළේය. ඉඩම් හිමියන්ගෙන් ලබාගෙන තිබුණු ඇඳුම් සහ මුදල් ඔහු බෙද දුන්නේය. රතු ධජය සහිත මේ හමුදාව ඔවුන්ගේ විමුක්තියට වෙන්වූ, ඔවුන්ගේ කටයුතු වලට කැපවූ ඔවුන්ගේම හමුදාව බව මාඕ ජනතාවට කීවේය. ගොවීන් රතු හමුදාවට නවාතැන්දී පෝෂ්‍ය කළේය. ඔවුන්ගෙන් සමහර දෙනෙක් විප්ලවීය හමුදාවට එකතු විය. ගම්බද ප්‍රදේශ හරහා මාඕගේ නායකත්වය යටතේ රතු හමුදාව ගමන් කිරීමෙන් මේ දර්ශනය නැවත නැවත සිදුවිය.

මේ සෑම වෙලාවෙහිම මාඕ විනයේ සහ අතිකුත් යුද්ධ සියල්ල මෙන්ම සෝවියට් සංගමයේ විප්ලවීය යුද්ධයේ ඉතිහාසය සහ අනෙකුත් යුධමය න්‍යායන් අධ්‍යයනය කිරීමද සිදු කළේය. 1930 දශකය අවසානයේදී විස්තීර්ණ මාක්ස්වාදී යුධ නියමයන් සහ යුධ කටයුතු වල වින්තනයේ පර්යායන් පළමු වරට මාඕ සංවර්ධනය කළේය. විප්ලවීය යුද්ධයේ සාර්ථකත්වය රඳ පවත්නේ බහු ජනතාව මත බවත්, අරගලයට ඔවුන් ක්‍රියාත්මකව බඳවා ගැනීම සහ ඔවුන්ගේ සහයෝගය මතය යන්න, බව මුල්බැස ගැනීම මෙම මතවාදය විය.

මාඕගේ යුධමය වින්තනය මුළුමනින්ම විද්‍යාත්මක විය. රතු හමුදාව පටන් ගැන්මේදී රජයේ හමුදාවන්ට වඩා දුර්වල බැවින් කඩිනම් ජයග්‍රහණයක් ලද නොහැකි යැයි ඔහු තර්ක කළේය. ශක්තිය මැනීමෙහි තීරණාත්මක පරීක්ෂාවන් මග හරිමින්, ගර්ච්ලා යුද්ධයෙහි යෙදෙමින්, වඩා කුඩා ගැටුම්වලදී දුර්වල සතුරු කණ්ඩායම් පරාජය කොට, දිග්ගැස්සුණු වැඩ පිළිවෙලක් ඔස්සේ, මහ ජන සහයෝගය ලබාගෙන, ශක්තියෙන් සහ සංඛ්‍යාත්මකව දියුණු වෙමින්, විනයේ විප්ලවීය හමුදාවන්ට ඔවුන්ගේ පාලනය පළල් කළ හැකිය. එය ගම්බද ප්‍රදේශවල

දිග්ගැස්සුණු යුද්ධයේ උපායික ක්‍රියා මාර්ගයන් දිගටම පවත්වා ගෙන යෑමට, අනුක්‍රමයෙන් ශක්තියේ අසමාන වෙනසක් ඇති කිරීමට අවශ්‍ය වේ, මාඕ කීවේය. මේ ආකාරයට ගරිල්ලා යුද්ධයේ බොහෝ, විවිධවූ ප්‍රතිපත්ති මාඕ සංවර්ධනය කළේය: “සතුරා ආක්‍රමණය කරන විට අපි පසු බසින්නෙමු. සතුරා විවේක ගන්නා විට අපි හිරිහැර කරන්නෙමු. සතුරා දුර්වල වී අපි පහර දෙන්නෙමු. සතුරා පසු බසින විට අපි ලුහු බඳින්නෙමු.”

දිගු පාගමන (Long March)

අනානිතවර්ගීය හතු හමුදාව හානියේ ගමනේ යෙදෙමින්.

1932 ජපානය, චීනය ආක්‍රමණය කළේය. ‘‘සියල්ලෝම මරනු, සියල්ලෝම පුලස්සණු’’ යුද ව්‍යාපාරයක් අවුරුද්ද පුරාම ජපන්හු දියත් කර දශ ලක්ෂ 30 ක් චීන ජනතාව මරා දැමීමේය. 1937 දෙසැම්බර්වල ජපන් බල ඇණි නැන්කිං වලට ඇතුළුවී 50,000 ක හට කණ්ඩායමක් මිනීමරන්නට මංකොල්ලකන්නට, ස්ත්‍රීන් දෂණය කරන්නට ලිහා දැමීමේය. සති හතරක් තුළ තුන් ලක්ෂයක් (3,00,000) ජනතාව මරා දැමීමේය. ජපන් සොල්දාදුවෝ කුඩා දරුවන්ගේ හිස් ගසා දැමීමේය. වයස ස්ත්‍රීන් සහ තරුණ ගැහැණු ළමයින් ඇතුළුව කාන්තාවන් දහස් ගණනක්

දෂණය කළෝය. දහස් ගණන් මිනිස්සු පේලියට සිටවා මැරීන් තුවක්කු වලින් වෙඩි තැබුවෝය. චීනයේ කණ්ඩායම් බසිනෙන්තුව පුහුණු කිරීමට භාවිතා කළෝය. අනිත් අයව පහන් නිවා දමා භූමිතෙල් සමග පණ පිටින්ම පිලිස්සුවෝය. චීන ජනතාවගේ විරෝධය පාගා බිඳ දැමීම සහ චීන ජනතාව සම්පූර්ණයෙන්ම යටත් කර ගැනීම අරමුණු කළ මෙය උමතු, කෲර යුද්ධයක් විය.

කොමියුනිස්ට් වාදීන්ට පහර දීම හැර විශාං කායි ජෛව ඔහුගේ හට කණ්ඩායම් රැස් කිරීම ප්‍රතිකේෂප කළ අතර කොමියුනිස්ට් වාදීහු ජපහුන්ට එරෙහිව සටන් කරන්නට ජනතාවට නායකත්වය දුන්නේය. අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ අනුබලය ලැබූ විශාංගේ කුවොමින්තානය රතු හමුදාවට විරුද්ධව දැවැන්ත ආක්‍රමණයන් දියත් කළේය. 1933 දී කුවොමින්තානය යුද ටැංකි, ගුවන් යානා ඇතුළුව දශ ලක්ෂයක හට කණ්ඩායමක් රතු හමුදාවට එරෙහිව එක් රැස් කළේය. 1934 ඔක්තෝබර් 16 මාඕ සහ රතු හමුදාව විසින්, විශ්මය ජනක දිගු පාගමන ආරම්භ කළ අතර කියැංසි වලින් උපායික පසු බැසීමකට බලකර තිබුණි.

මාඕගේ නායකත්වයෙන් යුත් රතු හමුදාව පෘථිවියේ වඩාත්ම උපද්‍රව සහිත බිම් පෙදෙස් සමහරක් හරහා සැතපුම් 6,000 කට වඩා ගමන් කළේය. දැන ලක්ෂ 200 ක් පිටත්වූ පලාත් 12 ක් හරහා ඔවුහු ගමන් කළහ. කඳු වැටි 18 ක් සහ ගංගා 24 ක් තරණය කළහ. ප්‍රධාන නගර සහ නගර 62 ක් අත්පත් කර ගත්හ. දැන ලක්ෂයක් කුවොමින්තාන් සොල්දාදුවන්ට පහරදීම් සහ සටන් කළහ. දැනවත් 235 ක් සහ රාත්‍රී 18 ක් ගමන් කළ අතර සාමාන්‍යයෙන්, ආසන්න වශයෙන් සෑම දිනකම සුළු සටනක් කළහ. **“එය බොහෝ ඔප් වපුරා ඇත. ඒවා දළ කොළ දමාවි. මල් පිපේවි, පළතුරු එළ දරාවි. අනාගතයේදී අස්වැන්නක් ලබාදේවි.”** ඔහු කීවේය.

දිගු පාගමනේ මාස තුනකට පසු 1935 මාර්තු වලදී රතු හමුදාව වෙච්චොව් (Kweichow) පළාතේ සුන්යි (Tsunyi) වලට ලගාවිය. මෙහිදී කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකයෝ තීරණාත්මක හැරවීමකට හරවා ගත් ඉතා වැදගත් සමුළුවක් පැවැත්වූහ. පළමු වතාවට පක්ෂය මාඕගේ දේශපාලන, යුධමය මූලෝපායන් මත ඔහුගේ සමස්ත නායකත්වය යටතේ සමගි විය. සුන්යි වලින් රතු හමුදාව ඉවත් වන විට ප්‍රදේශයෙන් ගොවිහු 4,000 ක් පාගමනට එකතු වූහ.

1935 ඔක්තෝබර් 20 කියැන්සි (Kiangsi) වලින් ඉවත්වී අවුරුද්දකට පසු උතුරු සෙන්සි (Shensi) ප්‍රදේශයෙන් දිගු පාගමන අවසන් කළහ. රතු හටයින් ලක්ෂයකින් ඈරුම් දිගු පාගමන 20,000 කින් අවසන් කළහ. දිගු පාගමන උපායික පසු බැසීමක් වූ අතර එය පරාජයක් නොවීය. රතු හමුදාව මුළුමනින්ම පෙර නොවූ විරූ දේශපාලන ශක්තියකින් සිය නායකත්වය සමඟ අලුත් මූල ප්‍රදේශයට ලගා විය.

කොමියුනිස්ට් වාදිහු, ඔවුන් ජපාන ආක්‍රමණිකයන්ට එරෙහි හොඳම සටන් කරුවන් බව ඔප්පු කළහ. 1926 දී කුවොමින්තානය සහ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ජපාන ආක්‍රමණිකයන්ට එරෙහිව එක්සත් පෙරමුණක් සෑදිය යුතු බවට මාඕ තර්ක කළේය. නමුත් වියැං කායි ෂෙක්, කුවොමින්තානයේ ප්‍රධානියා කොමියුනිස්ට් වරුන්ට විරුද්ධව විරෝධය පෑමට ඔවුන්ගේ අප්‍රසන්න සාල්දාදුවෝ ආරක්ෂා කරගෙන සිටියේය. 1937 සහ 1945 අතර ජපානය සමඟ යුද්ධයෙන් සියයට හත්තනුවක්ම රතු හමුදාව සිදු කළහ. රතු හමුදාව 92,000 ක් යුද සටන් කළහ. සතුරු හමුදා හටයින් දැන ලක්ෂයක් මරා දැමූහ. 1,50,000 ක් සිර කරුවෝ අල්ලා ගත්හ.

කොමියුනිස්ට් සිද්ධාන්ත සංවර්ධනය කිරීම

නමුත් මේ කිසිවක් ඕපපාතිකව සිදුවූවා නොවේ. විප්ලවයේ ගැටළු විසඳුන්ට සහ එහි ගමන් මග හසුරුවන්ට මාඕ න්‍යාය සංවර්ධනය කළේය. මේ සියල්ල ඔස්සේ කොමියුනිස්ට් වාදයේ විද්‍යාවට වැදගත් සහ අවශ්‍ය අලුත් ඉගැන්වීම් ඔහු බිහි කළේය. මේ කාලය අතරතුරේදී මාඕ අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ පීඩනයට පත් ජාතියක විප්ලවය ඇති කරන්ට, උපායික ප්‍රශ්න, යුදමය කටයුතු සහ දර්ශනයෙහි ගැටලු නිරාකරණය කළේය. ඔහුගේ වැඩ අතර වූ “ප්‍රතිවිරෝධය ගැන” (On Contradiction), “භාවිතාව ගැන” (On Practice), “නව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන” (On New Democracy) සහ නවත් බොහෝ න්‍යායික ලිපි

සභාපති මාචි අධ්‍යයනයේ යෙදෙමින්.

ලෝකය පුරා සියළුම විප්ලව වාදීන්ට අධ්‍යයනය කිරීමට ඉතා වැදගත් දැයකත්වයක් සැපයූ අතර, ඔවුන්ගේ වැඩ පවත්වාගෙන යාමට අදාළව වැදගත්වේ. එපමණක් නොව මේ ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීමේ ප්‍රවේශය සහ විධි ක්‍රමයේ ආකාරය දැනගන්නට වැදගත් දෙයක් එයම වේ. මේ සියලු න්‍යාය ඔහුට මුල් බැස ගැනීමට එක්තරා වැදගත් සම්මානනීය සම්මතයන්ගෙන් කැඩීමටද අත්‍යවශ්‍ය බවත් ඔහු සොයා ගත්තේය.

1939 අවසානයේදී ඔහු “නව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන” ලිපිය ලිවීය. එහෙයේ විශේෂිත ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන්, දශක කිහිපයක්ම අධිරාජ්‍යවාදී බලවේග විනය පාලනය කර

තිබීමත්, ආර්ථිකය පරාධීන සහ විකෘති කර තිබීමත් නිසා නිදහස් ජාතියක් ලෙස විනය කිසි කලෙක සංවර්ධනය නොවුණු බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය. අධිරාජ්‍යවාදී සංවර්ධනය විනයේ වඩාත් පසුගාමී නිෂ්පාදන සම්බන්ධතාවයන් වෙතස් කරන්ට නායකත්වය දී තිබුණි. නමුත් රදළ සහ අර්ධ රදළ ආර්ථික සම්බන්ධතාවයන් වූ ඉඩම් හිමියන්ගේ ඉඩම් සහ ගොවීන් පීඩාවට පත් කිරීම වැනි, එක් පැත්තකින් විද්‍යාමාන වූ ධනේශ්වර සම්බන්ධතාවයන් නීති ගත කළ අතර, අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් වින ජාතිය සම්පූර්ණයෙන්ම පාලනය කරන තෙක් පසුගාමී දේශපාලන ආයතන සහ අදහස් බලයන් සමග දිගටම ගෙන ගියේය.

පිඩින ජාතීන්ගේ සහ විනයේ විප්ලවය, අදියර දෙකක ක්‍රියාවලියක් ලෙස මාචි තේරුම් ගත්තේය. පළමු අදියර නව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විප්ලවයයි. අධිරාජ්‍ය වාදීන්ට සේවය කරන පරාධීන රාජ්‍යය ක්‍රමය, නිලධාරීවාදී ධනපති පංතිය, අර්ධ රදළ සහ රදළ ක්‍රමය මුලින් උපුටා දමන්නට, අධිරාජ්‍ය වාදයට පහරදීමට හැකි සියල්ලෝම මෙම විප්ලවය මගින් එක්සත් කරයි. ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ පළමු අදියරේදී, “වගා කරන්නාට ඉඩම්” යන සංකල්පය මත ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීම, මෙන්ම සුළු ජාතික හා කාන්තා පීඩනය හමාර කිරීම වැනි වැදගත් ප්‍රජාතන්ත්‍රීය කාර්යයන් සිදු කිරීමට තිබුණි. ධනේශ්වර ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවය හා සම්බන්ධ පෙන් මෙම ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරන අතර ධනවාදී සංවර්ධනයට දොර විවර කරන්ට සහ දියුණු කරන්ට හැකියාව ලැබෙනු ඇත. ගොවි ජනතාව

සමග එක්සත් වුණු නිර්ධන පංතිය විසින් නායකත්වය දෙනු ලබන විප්ලවීය දේශපාලන බලයෙන් සකස් වුණු විප්ලවයක් මගින් විශේෂයෙන් නව රාජ්‍යය ඇරඹෙන බවත්, මේ අරගලය ලෝක විප්ලවයේ කොටසක් වශයෙන් ගෙන යාමටත්, සමාජ වාදය කරා ඉක්මනින් ගෙන යාමේ වැඩ පිළිවෙල සහ දුර්ගතයෙන් සන්නද්ධව, සිදු කරනු ලබන එවැනි විප්ලවයක වැඩ පිළිවෙලක් මගින් සමාජ වාදයේ සිට කොමියුනිස්ට් වාදයට පරිවර්තනය වීමට දෙර විවර කරන බවටත් මාමි නර්ක කළේය.

ආරම්භයේදීම පැහැදිලි දුර දුර්භී, සමාජවාදී හා කොමියුනිස්ට් උපායෙන් යුත් නිර්ධන පංතියක් මගින් සකල විප්ලවීය ක්‍රියාවලියටම නායකත්වය දිය යුතු බව, ඒන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ සමහරුන්ගේ විරෝධයත් මැද මාමි ස්ථිර ලෙසම තරයේ ප්‍රකාශ කර සිටියේය. විප්ලවය උත්කර්ෂවත් අවධියකට ගමන් කරවීමට, කොමියුනිස්ට් ලෝකයක අරමුණ ඇති නිර්ධන පංතික දේශපාලන හා දෘෂ්ටිමය නියාමකත්වයෙන් යුත් සකල දෙස්තිම පැතිර ගිය රතු නුයක් මෙන් නායකත්වයක් ඊට තිබිය යුතුය.

යුද්ධය සහ ජයග්‍රහණය

දිගු පා ගමනින් පසුව මාමි සහ ඔහුගේ හට කණ්ඩායම් ජපාන ආක්‍රමණිකයන් පලවා හැරීම පමණක් නොව කුවෝමින්නානයද පරාජය කර මුළු රට පුරාම බලය අල්ලා ගැනීමේ ඉලක්කය ඇතිව පක්ෂය සහ රතු හමුදාව, හැවන ගොඩ නැගූ යේනානයෙහි පදිංචි විය.

ජීවිතයේ සියළුම පැති වටා විප්ලවීය කණ්ඩායම් ඉදිකොට තිබුණු සහ නව සමාජවාදී සමාජයේ බිජු පැළ කර තිබුණු යේනානයට බුද්ධිමතුන්, කම්කරුවන්, ගොවීන් දහස් ගණනින් ආවේය. වැඩිහිටි ජනතාවගේ, පාසැල් සිසුන්ගේ, කම්කරුවන්ගේ, ගොවීන්ගේ, තරුණයින්ගේ, සහ කාන්තාවන්ගේ සම්මේලන එහි තිබුණි. නව සමාජයේ නිෂ්පාදන සාමාජිකයන් වන ආකාරය ගැන සාකච්ඡා කරනුට මුණ ගැසුණු “රස්තියාදු කාරයින්ගේ” සම්මේලනයක් පවා එහි තිබුණි.

රදළවාදයේ දිළිඳුකම සහ කෲරත්වය මුලින් උපුටා දමනුට බහු ජනතාව පොළඹවා තිබුණි. යෝජිත විවාහ ක්‍රමය, අබිං බිම, ළදරුවන් මරා දැමීම, වහල් වෙළඳුම සහ ගණිකා වෘත්තිය පිස දමා තිබුණි. ආගම සහ මිත්‍යා ඇදහීම් වලට විද්‍යාත්මක සහ විප්ලවීය දැනුම ස්ථාපිත කරනුට පටන් ගත්තේය. කෲර ඉඩම් හිමියන්ට ජනතාව, සුරා කෂමට තවදුරටත් ඉඩ නොතිබුණි. (1945 ජපානය පරාජය කළ පසු හැවන වරක් සිවිල් යුද්ධයත් සමග ඉඩම් වැඩ කළ ගොවීන්ට ඉඩම් පුලුල්ව බෙදා දුන්නේය.)

විශාල නගර වලින් පැමිණි බුද්ධිමතුන්, කලාකරුවන් 1933 දී පක්ෂයට එකතු වුණු විශං විං සමග 1937 දී යේනානයට පැමිණියහ. යේනානයෙහි පිහිටුවා තිබුණු කලා ඇකඩමියේ නාට්‍ය කලාව හැදෑරූ විශං විං ප්‍රචාරක කණ්ඩායමට එකතුවී ගොවි ජනතාව සඳහා නාට්‍ය රඟ දැක්වීමට ගම්බද පෙදෙස් වලට ගියාය.

සමාජයේ මහ ජනයා පිළිබඳව සම්පූර්ණ සංස්කෘතික ක්‍රියාවන් තේරුම්ගත් විතු, කවි සහ ලිවීමේ වේගවත් කලාවක් මාඕට තිබුණි. ඇකඩමියේදී හැටුම්, විවිධ ප්‍රසංග සහ නාට්‍යවලටද ඔහු ඉදිරිපත් විය. ඔහු විශූං චිං හමුවී ආදරයෙන් වෙළුණු අතර ඔවුන් දෙදෙනා 1939 දී විවාහ විය.

එඩ්ගා(ර්) ස්නෝව් (Edgar Snow) සහ ඇනා ලුවීස් ස්ට්‍රෝන්ග් (Anna Louise Strong) වැනි බටහිර ජන මාධ්‍යවේදීන් ජනතාව සමඟ මාඕගේ සම්බන්ධතාවයන් කිඳු බැස තිබුණු ඔහුගේ ශක්තිය සහ ඔහුගේ උසස් දුර්ගතික අදහස් තිබුණු යේනානයට ගොස් තිබුණි. එක් ඉතිහාසඥයෙක් ඔහු ගැන මෙසේ ලියුවේය: “අණ්ඩ දැමූ කලිසම, ගෙවී ගිය පිම්බුණු ජැකට්, පත්‍ර සහ පොත් වලින් පිරී ගිය සාක්කු තිබුණු මාඕගේ ජායාරූප සෑම තැනම තිබුණි. ඔහු සමඟ ඔහුගේ දිග සම්මුඛ සාකච්ඡාවල, අතීතය සිහි ගන්වන බොහෝ දේ තිබුණි. සියලුම රාත්‍රීන්හි අවසානයේ අවසාන විස්තරය පහදා දීම සඳහා වෙහෙස නොබලා ක්‍රියා කිරීමට මාඕ මහත් ලැදිකමක් දැක්වීය. නෘත්‍ය දැක්වීමට මෙන්ම විනෝද විමටද ඔහු එකතුවී තිබුණි. ජායාරූපවල පින්තූරයේ මැද අල්ලා ගන්ට උත්සාහ කිරීමේ පුරුද්දක් ඔහුට නොතිබුණි. ඇනා ලුවී ස්ට්‍රෝන්ග්, ඔහුගේම භාලයකට නටන මාඕගේ ජායාරූපයට මහනර වචනයක් දෙමින් අපෙත් ඉවත්වී ගියාය. ඔහු හොඳ හැටුම් කාරයෙක් නොවීය. ගුහාවේ පිටත ළමයි දුවන අතර ඔහු වැඩ කළේය. මාඕ පිළිබඳව සුරතල් කරණාවන්ත දුගකාර කමක් එහි තිබුණි. නමුත් එය සැනෙකින් බරපතලව වෙනස් විය හැක. කථා කිරීමේදී අධ්‍යාපනය නොලද කෙනෙකුට පවා වඩාත් අමාරු විෂයක් වුවද වටහා ගැනීමට පුළුවන් ආකාරයට ඉදිරිපත් කිරීමේ විධියක් ඔහුට තිබුණි. ඔහුගේ ශ්‍රාවක පිරිසේ හිස්වලට ඉහලින් ඔහු කථා කළේ නැත. ඔහු කවදවත් ඊට පහලින් කථා කළේ නැත. ජනතාව සහ ඔහු අතර ඉතා කිට්ටු සුහදන්වයක් තිබුණි. ඔහු හිතරම දැන හඳුණා ගැනීමට කැමතිය”. (හැන් සුයිගේ (Han Suyin) උදෑසන විජලවය)

යේනානය විනය පුරා නිදහස් ප්‍රදේශ ව්‍යාප්ත කරන සහ හමායන විජලවීය ව්‍යාපාරයක කේන්ද්‍රස්ථානය විය. 1945 දී පළාත් නවයක රතු මුල කඳවුරු 19 ක් තිබුණි. දළ ලක්ෂ සියයක ජන ගහණයක් කොමියුනිස්ට් පාලනය යටතේ පැවතුණි.

1945 දී ජපන් ආක්‍රමණිකයන් ව අවසාන වශයෙන් පරාජය කළේය. කොමියුනිස්ට්වාදීන් ජපානයට විරුද්ධව සටන් කරද්දී කොමියුනිස්ට්වාදීන්ට පහර නොදුන් එක්සත් ජනපදය ඒ මොහොතේදී ඇගේ උපායන් වහාම වෙනස් කළාය. කොමියුනිස්ට්වාදීන් පරාජය කිරීමට කුවෝමින්තානයට කළ හැකි සෑම උදවුවක්ම කළාය. කුවෝමින්තානයට ප්‍රධාන නගර සහ වරායවල ආරක්ෂාවට, ගුවන් තොටු පළවල් ආරක්ෂා කරන්නට, පණිවුඩ හුවමාරු මධ්‍යස්ථාන, ගල් අගුරු ආකර සහ දුම්රිය මාර්ග අත්පත් කරගන්නට 90,000 ක නාවික හට පිරිසක් පිටත් කළහ. ඇමෙරිකන් උපදේශකයෝ කුවෝමින්තාන් නිළධාරීන් පුහුණු කළ අතර, එක්සත් ජනපදය විශූං ට නවීන ආයුධ සහ උපකරණ දුන්නේය. ඊළඟ අවුරුදු දෙක තුළ එක්සත් ජනපදය ණය සහ උපකරණ වශයෙන් ඩොලර් බිලියන 1.5 ක් විශූං ට ලබා දී ඇත. (අදට සලකා බැලුවහොත් ඩොලර් බිලියන 13 කි.) නමුත් ජනතාවගේ විමුක්ති හමුදාව 1945 පළමු භාගයේදී ලක්ෂ 3 කට ආසන්න කුවෝමින්තාන් හමුදාව

පරාජය කර ජය ලැබීය. විශං කායි ඡෙක් රජය 1949 අප්‍රියෙල් වලදී බිඳ වැටුණි. මහජන විමුක්ති හමුදාව ඊළඟ මාස කිහිපය තුළ ප්‍රධාන නගර අත්පත් කර ගත්තේය.

නව සමාජවාදී විනය

1949 ඔක්තෝබර් 01 වන දින විනය මහ ජන සමූහාණ්ඩුව පිහිටුවීම දැනුම් දීමට බීසීං ප්‍රධාන නගරයේ නියාන්මෙන් චතුරසුරේදී, මාඕ නැගී සිටියේය. “විනය ජනතාව නැගී සිට ඇත” මාඕ දැන ලක්ෂ ගණනකට කටාකර ප්‍රකාශ කළේය.

විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන් පළවා හරින්නේ, ඔවුන්ගේ පීඩකයන් පෙරලා දමන්නේ, 20 වසරක සන්නද්ධ අරගලයට, මාඕ විනය ජනතාවට නායකත්වය දී ඇත. සියලුම පීඩක අදහස්, සහ සම්බන්ධතාවයන්, සහ පංති වලින් නිදහස් කොමියුනිස්ට් ලෝකයක් ඉදි කිරීමේ අරමුණ ඇතිව පරිවර්තනය සමාජයක් වශයෙන් පංති සමාජය සමඟ ඉදිරියට යාමට, සමාජවාදය ගොඩ නැගීමට ජනතාවට දැන් බලය හිමිවී ඇත.

මේ ඓතිහාසික දිනය සැමරීමේදී මාඕ ද ජනතාව සමඟ ප්‍රීතිය බෙදා හදා ගති. නමුත් ඔහු මේ කාරණය වටහා ගති; “විනය විප්ලවය ශ්‍රේෂ්ඨය, නමුත් විප්ලවයෙන් පසුව ගමන් කිරීමට තිබෙන දුර බොහෝය, මහන් දුෂ්කර කාර්යයන් සිදු කිරීමට ඇත.”

2 කොටස

අලුත් සමාජවාදී විනයක්

විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල විනය බහු ජනතාවට කෙලවරක් නැති දුර්දතාවයෙන් සහ කුසගින්නෙන්, කෲර ඉඩම් හිමියන්ගෙන්, ජීවිතයේ සෑම අවස්ථාවකම කාන්තාවන් අවමානයට සහ පීඩාවට පත් වීමෙන්, මනට ඇඹිබැරිවීම මගින්, අධ්‍යාපනය මඳ කමින් සහ සෞඛ්‍ය පහසුකම් රහිත බව වැනි බොහෝ භයානක දේවලින් පීඩා විඳින්නට සිදුව තිබුණි. මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට විනය බහු ජනතාවට කිසිම ඉඩක් තිබී නැත. මේ සියල්ලම බලයෙන් කරවන ලද අතර පීඩක ආර්ථිකයේ සහ සමාජ ක්‍රමයේ මෙන්ම පාලක පංතියේ අනුග්‍රහය ඊට ලැබී ඇත.

අලුත් සමාජවාදී විනය පැරැණි සමාජයෙන් සියලුම කැලැල් උරුම කරගෙන ඇත. නමුත් දැන් රාජ්‍ය බලය බහු ජනතාවගේ අත්වලය. පැරණි පීඩක සමාජයේ ඉතිරි වූ කොටස් මකා දමන්නට දැන් ජනතාවගේ උත්සාහයන්ට පක්ෂය සහ රාජ්‍ය අවයව මගින් අනුබලය දෙනු ඇත. දැන් සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් වූ ජනතාවට වෙනස් ආකාරයට ප්‍රශ්නයන්ට ප්‍රවේශ වීමට සිදුවනු ඇත.

නව රජය විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන්ට සහ විශාල විනය ධනපතියන්ට අයිතිව තිබූ ව්‍යාපාර පවරා ගැනීමට සහ රාජ්‍ය සන්නක කිරීමට වහාම නීති පැනවීමට විය.

විශාල ඉඩම් හිමියන් සතුව තිබූ දේපළ ගොවි ජනතාව අතර බෙදා දුන්නේය.

දික්කසාද වීමේ අයිතිය මිනිසුන්ට මෙන්ම කාන්තාවන්ටත් දෙමින් යෝජිත වුවාහ නීති විරෝධී කර නව නීති පැනවීය. දුප්පත්කම නිසා පොදු කාරණායක්ව තිබුණු දරුවන් විකිණීම සහ ළමා ශ්‍රමය, තහනම් කරන ලදී. පැය 12-16 දක්වා තිබූ වැඩ දිනය පැය 8 දක්වා අඩු කරන ලදී.

ඉක්මනින් කරන ලද බොහෝ දේවල්, විස්මය ජනක ලෙස ජනතාවගේ ජීවිත වඩා යහපත් කළේය. ඒ සැණින්ම සමාජ ප්‍රශ්න විසඳීමේ සම්පූර්ණ ක්‍රියා මාර්ගයක් තුළට ඒවා යොමු කළේය. උදාහරණ වශයෙන් මත් ද්‍රව්‍ය, සුදු කෙලීම, ගණිකා වෘත්තිය විශාල ප්‍රශ්නයක්ව තිබුණි. පැරැණි ප්‍රතිගාමී ආණ්ඩුවේ රහස් පොලිසිය සමග සම්බන්ධකම් පැවැත්වූ බොහෝ ලොකු තක්කඩියන්, වෛශ්‍යා ස්ත්‍රීන් සපයන්නන්, අබිං විකුණන්නන් අත් අඩංගුවට ගැනුණි. ඒ අතර අබිං වලට ඇබ්බැහිවූවන්ට, පෙර වෛශ්‍යා ස්ත්‍රීන්ට සහ සුළු අපරාධ කරුවන්ට; රැකියා, සෞඛ්‍ය පහසුකම්, නිවාස, අධ්‍යාපනය ලබාදී සමාජය නැවත සකස් කිරීමේ සම්පූර්ණ වැඩ පිලිවෙලට දායක වෙන්නට අවස්ථාව ලබා දුණි.

ගොවින් දශ ලක්ෂ ගණන් සම්මේලනවලට, කම්කරුවන් වෘත්තීය සමිතිවලට, කාන්තා සංවිධානවලට, තරුණ කණ්ඩායම්වලට, සංස්කෘතික, විද්‍යාත්මක, අධ්‍යාපනික සහ අනික් වෘත්තීය බුද්ධිමතුන්ගේ සංගම්වලට එකතුවී, ජනතාවගේ සමාජ සහ දේශපාලන ජීවිත පරිවර්තනය විය. සමාජයේ විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්ට හැරවීමට වැදගත් තීරණ ගැනීමට සහ ඇති කරන ආකාරයක් ඵලදායී බහු ජන සංවිධාන ජනතාවට ලබා දුන්නේය. නගරවල උදාහරණ සඳහා 'නාගරික නිවාස කොමිටි' පවුල් සිය ගණනක් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වෙමින් අසල් වැසි ආරවුල් සහ පවුල් තීරවුල් කරන්නට සුළු අපරාධ කටයුතු විසඳන්නට උදවු කළේය. පොදු සෞඛ්‍ය ආරක්ෂාව, ගිනි නිවීම, පවුල්වල අවශ්‍යතා සහ අසල්වැසියන්ට සංස්කෘතික සහ විනෝදාත්මක වැඩ සටහන් ඉදිරිපත් කළේය. දුප්පත් අසල් වැසියන් අතර සහ කර්මාන්ත ශාලාවල, ගම්වල, බහු ජන සාහිත්‍ය ව්‍යාපාර සංවිධානය කරනු ලැබිණි.

දුප්පත් සහ ඉඩම් අනිමි ගොවින් මත පදනම් වූ ගොවි සංගම් වලට ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ ඉටු කරන්නට වගකීම් දී තිබුණි. සමාජ වෙනස් වීම මෙන්ම මෙය මූලික ආර්ථික වෙනසක් විය. උදාහරණයක් ලෙස පළමු වතාවට කාන්තාවන් සඳහා ද ඉඩම් ලැබුණි. 1952 වන විට විනයයේ වගා කළ හැකි ඉඩම් වලින් භාගයකට වැඩියෙන් නැවත බෙදා දී තිබුණි. දුප්පත් සහ ඉඩම් රහිත දශ ලක්ෂ තුන්සියයක් ගොවීන්ට ඉඩම් ලබාදී තිබුණි.

සමාජවාදී ආර්ථිකය, කඩා බිඳ ගෙන යෑම

විප්ලවය බලයට පත්වූ සැනෙකින් සමාජය වෙනස් කරන්නේ කොහොමද යන ප්‍රශ්නයට මුහුණ දුනි. සමහර පක්ෂ නායකයෝ රදළ ඉඩම් හිමියන්ට විරුද්ධව විප්ලවය තුළ මාමි සමග ගමන් කළ ද, ධනවාදී බැඳීම සහ අධිරාජ්‍ය වාදයට ඇති ලැදිකම හා විදේශීය බලපෑම නිසා, සීමා රහිත ලෙස ධනවාදයට අනුබල

දීමට බලකර තිබුණි. බර කම්මාන්ත සංවර්ධනය කරන තුරු කෘෂි කම්මය ඉදිරියට ගත නොහැකි බව ඔවුහු කියා තිබුණි. ගම්බද ප්‍රදේශවල පුද්ගලිකව ගොවිතැන් කිරීම ආරක්ෂා කරමින් සහ විදේශීය ණය සහ විදේශීය තාක්ෂණය මත විශ්වාසය තබමින් ඔවුහු තර්ක කර තිබුණි. ඔවුහු ජාත්‍යන්තර කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරයේ, සමාජවාදී ආර්ථිකය සංවර්ධනය කිරීම පිළිබඳ ප්‍රබල දෘෂ්ඨිය වූ, “විශේෂයෙන්ම මූලින් පරාධීන සහ පසුගාමී රටවල, ආරම්භයේදී විශාල කම්මාන්ත ශාලා, බර යන්ත්‍ර සූත්‍ර, නව තාක්ෂණය යනාදී නවීන නිෂ්පාදන බලවේග ඉදි කළ විට පමණක් ජනතාව අතර සම්බන්ධතාවයන් පරිවර්තනය කළ හැකිය” යන්න ඔස්සේ ගියහ.

“අයිතියේ සහ බෙදා හැරීමේ ආකාරයන් විප්ලවීයකරණය කිරීම සහ ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනයට ජනතාව සෑම ආකාරයකින්ම එකිනෙකා සමඟ වැඩ කිරීමට යොමු වීමෙන්, වඩා උසස් නිෂ්පාදන බලවේගයන් හි සංවර්ධනය ඉක්මන් කළ හැකිය”, මාඕ තර්ක කළේය. සාමූහික ආකාරයෙන් එකට වැඩ කිරීමට පොළඹවන්න වැයම් කරමින්, ඉඩම් නැවත බෙදා දීම ඇරඹීම මගින්, ජනතාව අතර විප්ලවීය පරිවර්තනයන් සහ වෙනස්කම් ඉදිරියට ගෙන යා යුතුය, එමෙන්ම ශත වර්ෂ ගණනාවක් පැවැති රදළවාදයේ පසුගාමී අදහස් කඩා බිඳ දමමින්, විද්‍යාත්මකව ගොවිතැන් කිරීමේ තාක්ෂණය, නව ගොවි බිම් විවෘත කිරීම, සහ ජල පාලනය සංවර්ධනය කිරීම වැනි දේවල් වලට උනන්දු කළ යුතුය.

සම්පූර්ණ සමාජ ක්‍රියාවලියම වෙනස් කිරීමට ඉතා වැදගත් වූ ජනතා වින්තනය විප්ලවීයකරණය කරන්නේ කෙලෙසද යන්න, මාඕ, අවබෝධ කරගත් හා සංවර්ධනය කළ අයුරු පිළිබඳව උද්‍යතරණයකි මෙය.

ජනතාව අතර සමාජ හා ආර්ථික සම්බන්ධතාවයන් සංවර්ධනය කිරීමට පෙර නවීන කම්මාන්ත සංවර්ධනය කිරීම නිසා විශාල අසමානතාවයකට මග පෙන්වනු ලැබිණි, මක්නිසාදයත් කම්මාන්ත ශාලා සංවර්ධනයට යොමු වීම දැනටමත් උසස් දියුණුවක් ලෙස අදහස් කරන්නේද?, වෙනත් වචනයකින් කියතොත් විශාල නගරවල පමණක් ඒවා කිහිපයක් තිබේ. මෙය නගරය සහ ගම් අතර, උප්පත් සහ වඩා හොඳ ප්‍රදේශ අතර වෙනස්කම් සහ අසමානතාවයන් සීමා කිරීම වෙනුවට වඩාත් පුළුල් වී ඇත. මාඕගේ තර්කයට අනුව, විඥානභාවයේ පිම් සහ නිෂ්පාදනයේ පිම් අතර සිසුගාමී දියුණුවට, “විප්ලවය අල්ලා ගන්න. නිෂ්පාදනය දියුණු කරන්න” යන ඔහුගේ ප්‍රසිද්ධ සටන් පාඨය පසුව ඔහු කේන්ද්‍රගත කළේය. මෙම මූලික ප්‍රකාශනයට ප්‍රවේශ වීමට ගත් ක්‍රියා මාර්ගය උඩ එම කාලයේ පක්ෂය තුළ අරගලය දිනන්නට මාඕට හැකි විය.

මාඕගේ නායකත්වය

මාඕ මේ ප්‍රශ්න විසඳීමේ දී ක්‍රියා කළ ආකාරයෙන් ඔහු නායකත්වය දුන් අයුරු සහ ඔහු කැමතිව සිටිය දෙයෙහි පින්තූරයක් ලබා දෙයි. නව සමාජවාදී ආර්ථිකයක් ගොඩ නැගීමට මේ මාචන කඩා බිඳ ගෙන යෑමට ඒ කාලය වන තෙක් සෝවියට් සංගමයේ සමාජවාදය ගොඩ නැගීමේ ධනාත්මක සහ නිෂේධාත්මක අත්දැකීම් සම්පූර්ණයෙන් අධ්‍යයනය කරමින් සහ නැවත සකස් කරමින්; ජනතාව සමඟ විමර්ශනයේ සහ ගැඹුරු සාකච්ඡාවේ යෙදෙමින්; විනයයේ තත්ත්වය සකස්

මාඩ් ගම්බද ප්‍රදේශයක දී.

කිරීමට කොමියුනිස්ට් මූල ධර්ම සහ ක්‍රියාමාර්ගයන් යොදවමින්, ඉදිරියට යෑම සඳහා නව සම්මතයන් අවබෝධ කර ගනිමින්, පදනම දැරීමට ඉදිරියට පැමිණියහ.

නව දුරටත් ගෙන යමින් තිබෙන දෙය පිළිබඳව කෙලින්ම ලැබෙන තොරතුරු සොයා බැලීමට, ගොවියන් සමඟ කටා කරමින් 1951 දී මාඕ ගම්බද සංචාරය කළේය. විප්ලවය විශාල ඉඩම් නිමයන්ට අයත්ව තිබූ ඉඩම් අහිමි කර

ඉඩම් හැති හෝ ඉඩම් සුළු වශයෙන් තිබුණු දිළිඳුම ගොවියන්ට බෙදා දී තිබුණි. හුදෙක් සාමූහික ලෙස වැඩ කිරීමෙන් පමණක් නිෂ්පාදනය වැඩි කළ හැක, නමුත් ජනතාව අතර අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා ඇති කළ හැක්කේ විප්ලවීය පරිවර්තනයක් මගින් පමණි.

ගොවිහු ඔවුන්ගේ සතුන් සහ මෙවලම් හුවමාරු කර ගනිමින්, පෞද්ගලික ඉඩම් කැබලි වැඩ කරනට එකිනෙකාට උදවු කරන අන්‍යෝන්‍ය ආධාර කණ්ඩායම් සාදා තිබුණි. 1952 වන විට ගොවීන්ගෙන් සියයට හතලිහකටත් වඩා එවැනි කණ්ඩායම් වල සිටියේය. නමුත් මේවාට නවමත් ගං වතුර හෝ දැඩි නියඟය සමඟ හැප්පෙන්නට විශාල හැකියාවක් නොතිබුණි. ඔවුන් සතුව ප්‍රධාන තාක්ෂණික යෙදීම් ක්‍රියාත්මකව නොතිබුණු අතර බොහෝ දේවල් ධනවත් ගොවීන්ගේ බලපෑම යටතේ තිබුණි.

ගොවීන් නිෂ්පාදනය විප්ලවීය කරනට අත්හදා බලමින්, නිර්මාණාත්මක මාර්ගයන්ගෙන් ඉදිරියට එමින් සිටියහ. “පළමුව මා ගැන සිතන්න” වෙනුවට “ජනතාවට සේවය කරන්න” යන ආකල්පය ආදේශ කරමින්, කාන්තාව පහලට ඇඳ දමන පසුගාමී කොන්ග්‍රසිසිස් අදහස් වැනි ජනතාව අතර තිබූ අදහස්වල සැබෑ පරිවර්තනයක් සහ විප්ලවයක් සිදු විය.

ඔවුන්ගේම අයිතියෙන් සමහර ගොවීන් විශාල සමූපකාර ඇති කිරීම ආරම්භ කළේය. මාඕ මෙය මුවහත් කර එයට අනුබල දී මෙයට මග පෙන්වන්නට, උදවු කරන්නට, මහජන විමුක්ති හමුදාවේ සොල්දාදුවන් පොළඹවන්නට පක්ෂයට නායකත්වය දුන්නේය. 1956 මැද දී ගොවි පවුල් වලින් සියයට 90 ක්ම එවැනි සමූපකාරවලට අයත්විය.

නව සමාජවාදී සමාජය සංවර්ධනය කිරීමේ සන්දර්භය තුළ පංති අරගලය ගෙන යාමට මාඕ නායකත්වය ලබා දුනි. කොමියුනිස්ට් නායකත්වයේ කාර්ය භාරය හා සමාජවාදය යටතේ ජනතාවගේ උත්පාදක ජීවය වඩා සීඝ්‍රගාමී විය.

මහා ඉදිරි පිම්ම (Great Leap Forward)

සමාජවාදයේ මාඕගේ දැක්ම ජනතාවට; ආහාර, ඇඳුම් සහ මූලික අයිතිවාසිකම් ලබාදීම ඉක්මවා ගියේය. පැරැණි පීඩක ආර්ථික සහ සමාජ සම්බන්ධතාවයන් ඉවත් කර දමන විප්ලවයක් ඔහු ඉලක්ක කළේය. පීඩක සම්බන්ධතාවයන්හි ගමන් මාර්ගය ආරක්ෂා කරන සහ සැලකිලි තිබෙන හරයන්ට සහ පසුගාමී අදහස් වලට, අභියෝග කරන විප්ලවයක් විය යුතුය. ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම් සහ ක්‍රියාකාරීත්වයේ විප්ලවයකි.

මෙම අභිමතාර්ථයන් අරමුණුකොට ගත්, සමාජවාදී ආර්ථිකය සංවර්ධනය සඳහා නිර්මාණය කරන සැලැස්ම වූ **ශ්‍රේෂ්ඨ මහා ඉදිරි පිම්ම (Great Leap Forward)**, 1958 දී මාඕ දියත් කළේය. ගම්බද ජනතාව විශාල වශයෙන් ගොවි කොමියුනවලට එක් කොට ඔවුන් ව ආර්ථික, සමාජ, සංස්කෘතික, ආරක්ෂක සහ පරිපාලන කටයුතු වලට සම්බන්ධ කළහ.

මහා ඉදිරි පිම්ම මෝඩ කාල්පනික අත්හදා බැලීමක් ලෙස අද ඊට අපවාද කර ඇත. නමුත් සත්‍යය ආර්ථික සහ සමාජ සම්බන්ධතාවයන් වඩාත් නිදහස් කරමින් සංවර්ධනය කිරීමේ සැබෑ ප්‍රතිපත්තිය මෙය විය.

15,000 සිට 25,000 දක්වා ජනතාව සම්බන්ධවූ කොමියුන මගින් ඒවාට හැකි අයුරින් විශාල ගං වතුර පාලනය කිරීමට, වන වගා ව්‍යාපෘති සහ මහා මාර්ග හා බල ශක්ති යන්ත්‍රෝපකරණ තැනීමට, උසස් පාසැල් ඉදි කිරීමට ක්‍රියා කළහ. ඉහළ අස්වැන්න සහිත තිරිඟු, වී සහ අනිකුත් බෝග වර්ගවල නව ප්‍රබේද අභිජනනය කරන්නට පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටු විය. කඳු ප්‍රදේශවල හෙල් මළ සකස් කරමින් නව ගොවි බිම් ඉදි විය.

කොමියුන අලුත් සහ නිදහස් දේශපාලන, සමාජ සහ සංස්කෘතික ජීවිතයක් සැපයීය. සමාජ අවශ්‍යතාවයන්ට සාමූහික විසඳුම් සොයා ගනිමින්, එක් එක් පවුලකට ජීවිතාව කරගෙන යාමට අවසර දෙනවා වෙනුවට, අලුත් සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමේ පොදු කාරණය තුළ කාන්තාවන් වඩාත්, සම්පූර්ණයෙන්ම සහභාගි කරවා ගැනීමට හැකිදේ එය කළේය. කොමියුන සාමූහික නිවාස අලුත් වැඩියාව, සමූහ ආහාර ශාලා, ළදරු ආයතන, සහ නවක නාට්‍ය කණ්ඩායම් සංවිධානය කළේය.

මේ විශාල ආර්ථික සහ සමාජ පරිවර්තන හේතුවෙන්, පරණ පුරුදු සහ ඒවායේ හරයන් ද, අන්ධ විශ්වාසයන් ද රදළ සිරිත් ද අභියෝගයට ලක් විය. කම්කරුවන් සහ ගොවීන් අතර ද, ගම සහ නගරය අතර ද පරතරය අඩු කළේය.

මහා ඉදිරි පිම්ම මහත් විපතක් වුණු බවත්, මාඕගේ දේශපාලනය නිසා ජනතාව හාමතේ සිටිය බවත්, කොමියුනවල සැබෑවටම වහල් ශ්‍රමය තිබුණ බවත් ජනතාවට අද ඇසෙති. නමුත් මෙය බොරුවකි.

මේ කාලයේ දර්ශිකයක් තිබුණි. බොහෝ දෙනා මිය ගියේය. නමුත් මේ අවුරුදුවල දුෂ්කරතාවයන් සංකීර්ණ ලෙස පෙනෙන්නට තිබුණි. ගං වතුර සහ දැඩි

නියතයෙන් අතිශය පීඩාකාරී කාලගුණ තත්ත්වයෙන් 1959 දී විනය පීඩා වින්දේය. (මෙය විනයට ශත වර්ෂයේ නරකම කාලයයි) මෙය අතිශයින්ම ආහාර හිඟපාදනයන් සමග ගැටුණි. 1950 මැද දී ධනවාදය ගොඩ නැගී තිබුණු සෝවියට් සංගමය විනයට ලබා දෙන ආධාර නවතා දමා කාර්මික උපදේශකයින් ඉවත් කර ගත්තේය.

නායකත්වය අතින් වැරදි සිදු විය. උදහරණ වශයෙන් ආහාර හිඟපාදනයට පාඩු සිදු වෙද්දී ගම්බද ප්‍රදේශවල කෘෂි කාර්මික නොවන ව්‍යාපෘති සඳහා බොහෝ කාලය මිඩංගු කළේය. ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන් සත්‍ය ලෙසම තිබෙන ධාන්‍ය ප්‍රමාණය දැන ගනිමට අපහසු කරමින්, හිඟපාදනය වැඩි කර දැක්වූ වාර්තා ලබා දුණි. නමුත් මාඕ පක්‍ෂයේ විප්ලවීය නායකත්වය සමග නව දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති වලින් මේ ප්‍රශ්න ප්‍රකාශ කරනට උත්සාහ කළේය. උදහරණ වශයෙන් බෙදු හරිනු ලබන ධාන්‍ය ප්‍රමාණය, රජය ඉතා අඩු කරනටත් සමහර කෘෂි කාර්මික නොවන ව්‍යාපෘති ක්‍රමානුකූලව වඩාත් ආහාර හිඟපාදනයට නවතා දැමීමට සහ ධාන්‍ය සීමා කර බෙදා දෙන්නටත්, අත්‍යවශ්‍ය ධාන්‍ය විපතට පත් ප්‍රදේශවලට යැවීමටත් කටයුතු කෙරුණි.

මුල් අවුල් වියවුල් සහ අසීරුකම් තිබියදීත් සමාජය තුළ සැබෑ වේගවත් පරිවර්තනයක් සහ කඩා බිඳ ගෙන යෑමක් සිදු කරම මෛත්‍රිවාදී කාරුණික කරුණකි. නමුත් අවසානයේදී සැබෑ කඩා බිඳ ගෙන යාම අත්හදා බලන ලදී. එම වෙනස වාරිත සහ සිරිත් වලට අනියෝග කරමින්, අලුත් ඒවා අත්හදා බලමින්, පරණ ආකාරයන් කඩා බිඳ දැමිණි. මෙය මහා ඉදිරි පිම්මේ තත්ත්වයයි. ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට දශ ලක්ෂ 600 කට අවම ආහාර වේලක් සහ ආහාර, ආරක්‍ෂාව සැපයීමට හැකි වීම 1970 වන විට සැබෑ සත්‍යයි. මහා ඉදිරි පිම්ම කාලයේ ආර්ථිකය සමග සමාජමය සහ දේශපාලනිකව ඉෂ්ට කරනට සෑම දෙයක්ම තිබුණි.

සමාජවාදයේ ස්වභාවය පිළිබඳ වඩාත් පැහැදිලිභාවයක් ලබා ගැනීම

1950 දශකයේ මැද භාගයේ සෝවියට් සංගමයේ සමාජවාදය සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කර දැමීම වඩාත් හොඳ ලෝකයක සිහිනය දුටු සෑම කෙනෙකුටම බේදජනක විය. මෙය අලුත් සමාජවාදී සමාජයක් ස්ථාපිත කළ පළමු ස්ථානය විය. සමාජ වාදයේ අත්දැකීම් ලබා ගැනීමේ මාර්ගය මෙන්ම බොහෝ ශ්‍රේෂ්ඨ දේවල් එය ඉෂ්ඨ කර තිබුණි. එම විප්ලවය පෙරලා දැමීම බව අදහස් කරනුයේ කුමක්ද? ධනවාදය නැවත ස්ථාපිත කිරීමද?

ධනාත්මක සිද්ධි වලින් ඉගෙන ගනිමින්, නමුත් කොමියුනිස්ට් ලෝකයක අතිමනාර්තයෙන් ඉවතට නායකත්වය දුන්, සවිගැන්වුණු සමාජ අසමානතාවයන් ආරක්‍ෂා කළ, භාවිතාවේ සහ සංකල්පයන්ගේ වැරදි හඳුනා ගනිමින්, සහ නියුණු ලෙස විවේචනය කරමින් සෝවියට් සමාජයේ අත්දැකීම් ගැන ගැඹුරු අධ්‍යයනයක් මාඕ පවරා ගති. එම කාරණයේදී සමාජවාදී විනයේ අත්දැකීම් වෙත, මාඕ තීක්‍ෂණ බැලීමක් හෙලිය.

පැහැදිලිවම සමාජවාදය ගොඩ නැගීම, පැරණි පීඩක සමාජයේ සියළුම “කැළැල්” ඉවත් කර දැමීම සඳහා ක්‍රියා කළ, මින් පෙර සිදු නොවූ ක්‍රියාවලියක් වූයේය. සෑම විටම පැරණි සමාජය හා ආර්ථිකය පරිවර්තනය කිරීම, සමාජවාදය ගොඩ නැගීම ලෙස අදහස් කළද, ඒ දේවල් සිදු කරමින්ම, පැරැණි සහ පීඩක ආකාරයේ සිතිවිලි මේ සියල්ල සමග ඉදිරියට ගියේය.

නමුත් මීට වඩා දුර ගිය යම් දෙයක් වටහා ගැනීමට, මාමි, ඒවා සමග පොර බදුමින් සිටියේය. කොමියුනිස්ට්වාදය වෙතට යන සමාජවාදී පරිවර්තනයේ නිසග ලක්ෂණ ගැන නැවුම් සහ ගැඹුරු විග්‍රහයක් ලබා ගැනීමට ඔහු අරගල කරමින් සිටියහ. මේ තත්ත්වය තුළ ජාත්‍යන්තර කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරය පවා සැබැවටම වටහා ගෙන නොතිබුණු, විප්ලවයේ ජයග්‍රහණය සමාජවාදී සංවර්ධනය අරඹන අතර, එය පංති අරගලය අවසන් කරන බව අදහස් නොකරන බව මාමි වටහා ගති. මාමි පසුව ඉදිරිපත් කළ පරිදි;

“සමාජවාදී සමාජය දිගු ඓතිහාසික කාල පරිච්ඡේදයක් තුළින් ගමන් කරයි. සමාජවාදී ඓතිහාසික කාල පරිච්ඡේදයේ දී පංති, පංති අරගලය, පංති ප්‍රති විරෝධයන් පවතී. සමාජවාදී මාවත සහ ධනවාදී මාවත අතර අරගලය පවතී. ධනවාදය නැවත ස්ථාපිත කිරීමේ අනතුරු පවතී. මේ අරගලයේ දිග් ගැස්සුණු සහ සංකීර්ණ ස්වභාවය අපි හඳුනා ගත යුතු වෙමු”

සෝවියට් සංගමයේ සමාජවාදය බිඳ හෙළීමට සංවිධානය වූණු සහ නායකත්වය දුන් දැක්ෂණාංගය කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේම ඉහළ තලයේ සිටි මිනිස්සු බව මාමි දැක්කේය. ඔහු ඔහුම වටා පරීක්ෂා කළේය. එම තත්ත්වයන්ගේ දේශකාර ඔහු දිටිය. සෝවියට් සංගමයේ සිදු කලා සේම ධනවාදය නැවත හඟා සිටුවන්නට උවමනා කළ, එන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ඉහළ බලවේග තුළ සිටි නායකයන් ඔහු දිටිය.

මේ ප්‍රශ්නය සමග ගනුදෙනු කරන අයුරු, මාමි නිදි නැතිව සොයා බැලීය. සෝවියට් සංගමය දෙස පරීක්ෂාවෙන් බැලීමෙන් එහි පක්ෂ නායකයන් එම ප්‍රශ්නය විසඳ නොමැති බව ඔහු දැක්කේය. ස්ථීරව පුද්ගලිකවම ඉදිරි ගමනක් ඇති කරන්නේ නැති විට, යම්තාක් හෝ මතුපිටට යටින් පවත්නා ප්‍රශ්නය නිවැරදිව හඳුනා නොගෙන ඊට එරෙහිව අරගල කරන්නේ නැතිව, අනෙක් අය එකම මාර්ගයක් නියෝජනය කරමින් ඉදිරියට යමින් සිටියහ. විප්ලවීය මාවත පසු පසට ඇඳ දමන්නට උත්සාහ කරන ධනවාදී මග ගත් පක්ෂ නායකයින්ව විවේචනය කරන්නට, සමාජවාදී මාවත හා ධනවාදී මාවත අතර ඇති වෙනස ඇඳ දක්වන්නට, ඉතා ගැඹුරු ලෙස සහ සවිඥානිකව සමාජයේ සෑම දිශාවකින්ම අරගලය ඔසවා තබන්නට, පුළුල් බහු ජනතාව පුහුණු කිරීමට ක්‍රමයක් මාමි සොයා බැලූහ. ජනතාව තුළ තිබූ ප්‍රශ්න කිරීමේ සහ කැරලි ගැසීමේ ආන්මය මුදවා හරින්නට ඔහු බොහෝ දෑ උත්සාහ කර බලා තිබුණි. නමුත් ඔහු පසුව සමාලෝචනය කළ පරිදි, මේ දක්වා ජනතාව පුහුණු කරවන්නට ඔහු සහ විප්ලවීය නායකත්වය තවම ක්‍රමයක් සොයා ගෙන නොතිබුණි, “අපේ අඳුරු පැත්තට පහර දෙන්න, පැහැදිලිව සහ සියලුම ආකාරයෙන් පහර දෙන්න.”

විනයේ මූලික පංති අරගලය

ආයෝජන ප්‍රමුඛතා තීරණය කිරීම සඳහා, පක්ෂයේ ගතානුගතික බලවේගයන්ට ලාභය මැනීමට අවශ්‍ය වුණි. ඔවුහු වරප්‍රසාද භුක්ති විඳින වෘත්තිකයින් හා පක්ෂයේ ඉහළ කොටස් තැනීමට අධ්‍යාපනයට අනුබල දුණි. තවමත් පැරැණි රදළ අදහස් සහ වර්ත මගින් පාලනය කරන සංස්කෘතික වැඩ ඔවුහු ඉදිරියට දැමූහ. ඔවුන්ගේ මූලික ප්‍රවේශය වූයේ කම්කරුවන්ට සහ ගොවියන්ට, “ඉස්පාසුවක් නැතිව වැඩ කරන්න, ලෝකය පුරා විප්ලවයට කොටස් කාරයෙකු වීම සහ සමාජයේ සියල්ල පරිවර්තනය කරන සහ එය දිව යන ආකාරයේ ලොකු ප්‍රශ්න ගැන අමතක කරන්න” යන්නයි.

මේ සියලුම සංකීර්ණතාවයන් තුළ ඔහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ඉගැන්වීම ඇති කළේය. **නිර්ධන පංති ආඥාදයකත්වය යටතේ විප්ලවය අඛණ්ඩව ගෙනයාමේ න්‍යාය සහ භාවිතය යි.**

සමාජවාදී සමාජය තුළ පරාජිත ධනේශ්වර පංති බලවේගයන්ට විරුද්ධව දිගටම අරගලය ගෙනයන්ට නිර්ධන පංති ආඥාදයකත්වය නුඹට අවශ්‍ය වේ. සමාජවාදී සමාජය නීති පනා විප්ලවීයකරණය වුවත්, ඉතිරිවී තිබෙන සමාජ අසමානතාවයන් සහ වෙනස්කම් ධනේශ්වර පංතියට පදනමක් සැපයීම සිදුකර ගෙන යයි. පසුබෑමක් ඇති කිරීමට, ධනවාදී සම්බන්ධතාවයන් සහ සිතිවිලි, ධනවාදී සමාජ ක්‍රමයට පදනමක් සපයයි. පැරැණි සමාජයේ පීඩකයෝ සහ සුරාකන්නෝ මහත් අනතුරුදයක නොවන බවත්, සමාජවාදී සමාජය තුළින්ම සියුම් ප්‍රතිවිරෝධයන්ගෙන් උපදවන ලද නව ධනේශ්වර පංතියක් පක්ෂයේ ඉහළම මට්ටම්වල කෙන්ද්‍රගතවී සිටින බවත් මාඹි වටහා ගනී.

පක්ෂ නායකයෝ ඔවුන්ගේ තනතුරු වල බලය නිසා ස්ථිර ලෙසම සමාජයේ ගමන් මග නින්ද කිරීමට, සම්පත් පාලනය කරයි, තීරණ ගනියි, ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධනය කරයි. ඔවුන් බලය පාවිච්චි කරන ආකාරය සහ අභිමතාර්ථයන් සමග **සමාජය සම්පූර්ණ වශයෙන් ධනවාදයට ආපසු යන්ට හෝ කොමියුනිස්ට්වාදය දෙසට ඉදිරියට ගමන් කරනවාද** යන කොන්දේසි සියල්ල සාදයි. උදහරණ ලෙස පක්ෂ නායකයෝ අසමානතාවයන් කඩා දමන හෝ ඒවා ශක්තිමත් කරන ප්‍රතිපත්ති වලට සහයෝගය දෙමින් සිටීද? ඔවුහු සමාජය පරිවර්තනය කිරීම සඳහා සටන් කිරීමට ජනතාවට සවිඥානික මූල පිරිමක් ඇති කිරීමට වැඩ කරයිද? මෙය සමාජවාදය යටතේ සිදු වන පංති අරගලයේ සාරයයි. සමාජවාදී සමාජයේ උත්තර නිර්මිතයේ, නීති, කලාව, සංස්කෘතිය, ක්‍රීඩා, විද්‍යාව සහ දේශපාලන ආයතනවල පංති ප්‍රතිවිරෝධයන් පරාවර්තනය කරනවා පමණක් නොව එකක් හෝ අනිකක් තුළ ඒවා විශාලව බල පවත්වනු ඇත.

මාඹිට සමාජය සම්පූර්ණයෙන්ම සොලවන්ට ක්‍රමයක් සොයාගන්ට අවශ්‍ය විය. සමාජයේ සියලුම ආයතන සහ පක්ෂය විප්ලවීයකරණය කරන්ට, ජනතාවගේ සිතුවිලි සහ ඔවුන් වටහා ගන්නා අයුරු පරිවර්තනය කරන්ට, මෙන්ම විනය සමාජවාදී මාවතේ තබා ගන්ට සහ පංති අරගලයට පුලුල්ව බහු ජනතාව සම්පූර්ණයෙන්ම ආකර්ෂණය කරගැනීමට ක්‍රමයක් ඔහුට අවශ්‍ය විය.

සමාජවාදී මාවතේ තබාගන්නට අරගලය

1927 දී මාඕගේ නායකත්වය යටතේ රතු හමුදා හටගත් 800 ක් සමග මහ ජන යුද්ධය අරඹනු පළමු රතු මූල ප්‍රදේශය වූ චින්කාන් කඳු වැටියට 1965 ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේදී මාඕ සංචාරයක් කළේය. මෙය භයානක කාලයක් විය. නැවත ධනවාදය ස්ථාපිත කරනට උවමනා වුණු විප්ලවයේ සතුරෝ බලය අත්පත් කර ගැනීමට මුළු ශක්තියෙන්ම සටන් කිරීමට සූදනම් වෙමින්, ඔවුන්ගේ ශක්තිය රැස් කරමින් සිටියහ. අනතුරුව “චින්කාන්ඡාන් නැවත හගිමින්” පද්‍ය පංතිය මාඕ ලිවීය.

වළාකුළු වෙතට දිව යන්න මහත් පැකුමක් මට තිබේ,
මම නැවත චින්කාන්ඡාන් තරණය කරමි.
දුරින් ඇදී එන අපේ පැරණි අවතාර දැකීමට,
පැරැණි දෑ ඉවත් කරමින් මම නව දර්ශනයන් සොයා යන්නෙමි.
සිවුරු හොරා සැම තැනම ගී ගයයි.
වැහි ලිහිණියන් විත් වේගයෙන් වදින දිය කඳුරු කොඳුරයි.
මාවත අහස දෙසට නැග යෙයි.
හුවායංචි පත්‍ර විය,
උපද්‍රවයක සේයාවක් හෝ ඇති තැනක් නැවත හමු නොවේ.

සුළගින් සහ අකුණුවලින් ඇළලි යයි.
කොහේ හෝ මිනිස්සු ජීවත් වෙත්ද,
එතැන දඳු සහ පතාක ලෙළ දෙයි.
තිස් අට වසරක් පසු වී ඇත,
යන්නම් ඇඟිලි හිරි ඇරෙයි.

සුරලෝ නවයෙහි වන්දයන් අල්ලා ගැනීමට,
ගැඹුරු පංච මහා සමුද්‍රයේ කැස්බෑවුන් ඇල්ලීමට අපිට පුළුවන.
විජයග්‍රාහි ගීත සහ ප්‍රහර්ෂයන් මැද අපි නැවත යන්නෙමු.
**හුඹු මුදුනටම නගින්නට නිර්භීත වෙන්නේ නම්,
මේ ලෝකයේ අමාරු කිසිවක් ම නැත.**

(1965 මැයි)

“මධ්‍යස්ථානයට බෝම්බ දමන්න” ජනතාවට ආයාචනය කරමින් 1966 මැයි වලදී මාඕ ශ්‍රේෂ්ඨ සංස්කෘතික විප්ලවය දියත් කළේය. ධනවාදයට ආපසු ගෙන යනට උත්සාහ කරන රජයේ නිලධාරීන් සහ පක්ෂ මුදුන අතුගා දමනට නැගී සිටින්නැයි දඹ ලක්ෂ සිය ගණනක්වූ ජනතාවට මාඕ ආමන්ත්‍රණය කළේය. මෙය විප්ලවය තුළ විප්ලවයක් විය.

සමාජ ඉරණම සඳහා වගකීම බාර ගන්නේ, සමාජය පුරා වාද විවාද කරන්නේ, අරගල කරන්නේ කෝටි ගණන් ජනතාවට මාඕ ඉඩ ලබා දුණි. කොමියුනිස්ට් වාදයෙන් පලා ගිය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවට නංවමින්, නායකත්වය දෙමින් සිටි ධනවාදී මග ගත්තන් හඳුනා ගැනීමට, විවේචනය කිරීමට, ඔවුන්ගේ මුදුන බිඳ හෙලීමට සහ ඔවුන් සතු රාජ්‍ය බලයේ අංශයන් නැවත උදුරා ගැනීමට, මාඕ සහ පක්ෂයේ

විප්ලවීය නායකත්වය, ජනතාව උසස් තලයකට ගෙන ඒමට සටන් කළහ. මෙය ජනතාවගෙන් වැඩි කොටසකට බලය ලබා දෙමින්, සමාජය තව දුරටත් විප්ලවීයකරණය කළ ක්‍රියාවලියක් වූහ.

පෙනෙන විදිහට වීන ඉතිහාසය තුළ, සංස්කෘතික විප්ලවය සහ මාඕගේ නායකත්වය, වරදවා වටහාගත් සහ වඩාත්ම විකෘති කළ කාල පරිච්ඡේදයකි. දැන් දැක කිහිපයක්ම ධනවාදීන්ගේ ආරක්‍ෂකයෝ සංස්කෘතික විප්ලවය සිහිනයක් ලෙස පෙන්වන අතර මාඕට අපවාද කරන සම්පූර්ණ පටු මුසා බවට පත් කොට ඇත.

සමාජවාදී නව තත්වයන් තව දුරටත් සමාජය පරිවර්තනය කිරීම

මාඕ පසු ව පැහැදිලි කළ පරිදි සංස්කෘතික විප්ලවයේ ඉලක්කය ධනවාදී මාචනේ ආධිපත්‍ය ගත් පුද්ගලයින් විය. අරගලයේ උපායික අභිප්‍රාය තව දුරටත් කොමියුනිස්ට් ලෝකයක පාලනය ඒ වටා සමාජය පරිවර්තනය කරන්නට ඒ ඔස්සේ බහු ජනතාවගේ ලෝක දෘෂ්ඨිය පරිවර්තනයට උදවු කිරීමයි.

සෞඛ්‍ය ආරක්‍ෂාව බලන්න. 1949 දී දැන ලක්‍ෂ පන්සියක රටක, බටහිර පුහුණුව ලැබූ වෛද්‍යවරුන් 12,000 ක් පමණ සිට ඇත. 1965 වන විට එහි 200,000 සිටියහ. නමුත් වැඩිම වෛද්‍ය පහසුකම් නගරවල කේන්ද්‍රගත විය. උසස් නාගරික රෝහල්වල වැඩ කරන්නට සහ ඔවුන් සඳහා ම වෘත්තීයක් සෑදීමට අලුත් වෛද්‍යවරුන්ව පොළඹවා තිබුණි. ඒ අතර වීන ජනගහණයෙන් අති විශාල බහුතරයක් වූ ගොවි ජනතාවගෙන් බොහොමයකට නවීන වෛද්‍ය පහසුකම් යාන්තමින් හෝ නැතිනම් කොහෙත්ම නොතිබුණි. සෞඛ්‍ය පහසුකම් වලට එවැනි ප්‍රවේශයක් ලැබුණේ ප්‍රබල ධනවාදී බලපෑම මගින් සමාජය තුළ පුළුල් අසමානතාවයන් ඇති කරන්නට උදවු දී තිබුණු බැවිණි.

සංස්කෘතික විප්ලවයේදී, භෞත ආරක්‍ෂකයෝ ප්‍රවාහක කටයුතු වල යෙදවුණි.

වේගවත් පරිවර්තනයක් ඉල්ලමින් මාඕ, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ ක්‍රියා මාර්ගය තියුණු ලෙස විවේචනය කරනට ඔවුන්ව රැස් කළේය. ඔහුගේ නායකත්වය යටතේ නගරවල දියුණු කරන ලද සෞඛ්‍ය පහසුකම් සම්පූර්ණයෙන්ම ගම්බදට වාර ක්‍රමයට කේන්ද්‍ර කළේය. සංස්කෘතික විප්ලවයේ වඩාත්ම සංවර්ධිත උද්දීපනයක් වූයේ “පාවනන් රහිත වෛද්‍යවරයා” ව්‍යාපාරය යි. තරුණ ගොවීන්ට සහ නාගරික තරුණයින්ට මූලික සෞඛ්‍ය පුහුණුව සහ නිතර මුණ ගැසෙන ප්‍රාදේශීය අවශ්‍යතාවයන්ට සහ වඩාත්ම පොදු රෝග සඳහා අවශ්‍ය සෞඛ්‍ය ආමිපන්න ලබා දී ගම්බදට පිටත් කර හරින ලදී. දෙනු ලැබූ ඕනෑම වේලාවක වෛද්‍යවරු ගම්බදට ගියේය. නාගරික වෛද්‍යවරුන්ගෙන් තුනෙන් එකක් ගම්බද සිටියහ. 1949 දී අවුරුදු 32 ක් වූ පීචිනාපේක්‍ෂාව 1976 වන විට, මාඕගේ කාලය තුළ අවුරුදු 65 දක්වා දෙනු ලැබීය.

අධ්‍යාපනයේදී නායකත්වය දුන් ධනවාදී මග ගත්තෝ, නවීන රටක් බවට විනය ගොඩ නගනට හොඳම පාසැල් සහ දක්ෂ සිසුන් පිළිබඳ මූලික අවධානය යොමු කිරීම අවශ්‍ය බවට තර්ක කරමින් සිටියහ. කුඩා කමහල් පාසැලට සම්බන්ධ කර වැඩ කිරීම සහ පොදුවේ ආහාර බෙද හද ගැනීම, සිසුන් පැසැලේදී බෝග වගා කරමින් ඔවුන්ගේ කාලයෙන් කොටසක් වැය කරන, ශ්‍රේණිම ඉදිරි පිම්ම කාලයේ අභ්‍යාස අවසන් කළ යුතු බවට ඔවුහු තර්ක කළහ. පොදු මහ ජනතාව සහ විශේෂඥයන් අතර, බුද්ධිමය සහ කායික ශ්‍රමය අතර වෙනස්කම් ඔවුන් පළල්ව කඩා දමන්නේ නැතිනම් කොමියුනිස්ට්වාදය දෙසට, ඉදිරියට ගමන් කළ නොහැකි බව පෙන්වා දෙමින් විප්ලවවාදීහු මෙය තියුණුව විවේචනය කළහ.

උසස් අධ්‍යාපනයේ ඉතා උසස්ම කොටසට විරුද්ධව දශ ලක්ෂ ගණන් සිසුන් දිගටම අරගලය ගෙන යා යුතු බව අධ්‍යාපනයේ පරිවර්තනයට මාඕ හඬගෑමේ ප්‍රතිඵලයක් විය. සංස්කෘතික විප්ලවයට පෙර විශ්ව විද්‍යාලවල අනිකුත් වරප්‍රසාද ලත් සහ පක්ෂ සාමාජිකයන්ගේ දුවරුන්ගේ සහ පුත්‍රයන්ගේ මණ්ඩල වූහ. සිසුහු තොරාගන්නා ලද පාසැල් වලට ඇතුළත්වීම සඳහා, විභාග සම්පූර්ණ කිරීම වැඩි විය. ශතවර්ෂ ගණනක්ම විනයේ රදළ කොන්ග්‍රියුසියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමය වරප්‍රසාදලත් කුඩා විශේෂිතයන් නිර්මාණය කර තිබුණි. එය සමාජයේ නිෂ්පාදන ශ්‍රමයෙන් සහ පොදු ජනතාවගෙන් අපේ කර තිබුණි. තරඟ විභාග සහ විශේෂිත ක්‍රම සහිත මෙම ක්‍රමය සංස්කෘතික විප්ලවයෙන් විනාශ කර දැමීය. උසස් පාසැල් වලින් අධ්‍යාපනය ලැබූ සිසුහු ආකාරවල වැඩ කරනට හෝ ගම්බද ප්‍රදේශවල වැඩ කරනට, පීචිනාපේක්ෂාවට ගියේය. කිසියම් පසු බිමක සිසුන්ට අවුරුදු දෙකකට හෝ තුනකට පසු විද්‍යාලවලට යාමට ඉල්ලුම් කිරීමට පුළුවන. විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කර ගැනීමේ දී අපේක්ෂකයාගේ ප්‍රජා සම්බන්ධතාවයන් සහ සාමූහිකව වැඩ කිරීමේ හැකියාව විනිශ්චයට ලක් විය.

අනුරූපව “සමාජවාදී නව සිද්ධිහු” ඔවුනොවුන්ම විප්ලවීයකරණය කිරීමට සහ සමාජයම විප්ලවීයකරණය කිරීමට, මාඕගේ හඬ ගෑමට පිළිතුරු වශයෙන්, සමාජයේ සෑම කොටසකින්ම, ජනතාව ඉදිරියට රැගෙන ආවේය.

මෙහි තීරක කොටසක් වශයෙන් පක්ෂය විසින්ම විප්ලවීයකරණය වීමට පටන් ගත්තේය. කොමියුනිස්ට් අරමුණු සහ සමාජවාදී පරිවර්තන කාලය ගැන

සිය අවබෝධයේ තත්වය උඩ පක්ෂයේ සෑම ඒකකයක්ම මෙම විප්ලවීය මාර්ගයට අවතීර්ණ වී සෑම අවස්ථාවකදී ම පරිවර්තනයට නායකත්වය ලබා දුණි. මේ ඇවිස්සුණු සහ විප්ලවීය අවස්ථාවේදී නව විප්ලවීය නායකයෝ ජනතාව අතරින් ඉදිරියට පැමිණියහ. බොහෝ අය පක්ෂයට එක් වූහ. පක්ෂයට සම්බන්ධවුණු කාඩ්වරුන් අතර තමන්ම ප්‍රශ්න විචාර්මට සහ විවේචනයට, විවෘතභාවයේ ආත්මයක් හඳු වඩා ගනිමින්, බහුජනතාවගේ මුල පිරීමට ඉඩ හරිමින්, විඥානභාවය නගා සිටුවමින්, පරිවර්තනය සහ විප්ලවීය රැළි ඔස්සේ බහුජනතාව සහ පක්ෂ කාඩ්වරු අතර සම්බන්ධතාවයන් ඇතිවුණි.

සමාජවාදී විනය අභිමිච්ච සහ අනාගතය සඳහා පාඩම්

මාඕ ප්‍රකාශ කළ පරිදි, අධිරාජ්‍යවාදයේ පීඩනයත්, එහි ඉතිරි වී ඇති ධනවාදයේ උපන් ලපන් (උදා:- ගම සහ නගරය අතර අසමානතාවයන්, මානසික ශ්‍රමය හා කායික ශ්‍රමය අතර වෙනස්කම් ආදිය), පක්ෂයේ බලසම්පන්න නායකයින් සමහරක් තවමත් සංස්කෘතික විප්ලවයේ මාවත වෙතට සම්පූර්ණයෙන්ම දිනා නොගැනීමත් සහ සත්‍ය ලෙසම එයට එරෙහි ගැඹුරු ප්‍රතිවිරෝධයන් තවමත් ආරක්ෂිතව ඇති නිසාත්, ධනවාදී ක්‍රමය නැවත ඉදි කිරීම ඉතා පහසුය.

1976 මාඕ මිය ගිය පසු, විනයේ ධනවාදී මග ගත්තන්ට නායකත්වය දුන් ඩෙන් ඡියාඕපිං ඇසිල්ලකින් ඇති කළ කුඳනාවකින් (කුමන්ත්‍රණයකින්) බලය අත් පත් කර ගත්හ. මාඕගේ බිරිඳ වියෂං විං ඇතුළුව “සතර දෙනාගේ කණ්ඩායම” ලෙස හැඳින්වූ මාඕගේ සම්පතම සහෝදරවරු ඇතුළුව දස දහස් ගණනක් අත් අඩංගුවට ගැණුණි. දහස් ගණනකට අධික පිරිසක් මරා දැමුණි. “ජනතාවට සේවය කරන්න” මාඕ කියා ඇත, “පොහොසත්, සමෘද්ධිමත් තත්වයකට පත්ව ඇත,” ඩෙන් ඡියාඕපිං පුරුසාරම් දෙසීය. කුමන්ත්‍රණයක් මගින් සමාජවාදී විනය විනාශකොට එය අපායකට ඇද දැමුණි. අද නැවත වරක් අති විශාල ලෙස සියල්ලටම ඉහළින් අධිරාජ්‍යවාදය බල පවත්වන අතර ධනවාදී සුරාකෘම සහ ඊට පසු පසින් රදළ පීඩනය සමග සීමාන්තික ආර්ථික සහ සමාජ ධ්‍රැවියකරණය බල පවත්වයි.

විශාල ජාත්‍යන්තර තත්වයන් සමග වෙලි තිබූ සංවර්ධනය සහ එය විනයේ පංති අරගලය විනිවිද ගිය ආකාරය ධනවාදී මග ගත්තන්ගේ සාර්ථකත්වයට හේතු විය. මාඕ සිදු කළ එක් වරදක් විය, විශේෂයෙන්ම මාඕ මිය ගිය පසු ඔහු වටා සිටි විප්ලවවාදී කණ්ඩායම්වලට, ප්‍රහාරයක් වැදුණු විට, දුර්වල වන ඔවුන්ගේ පීචිත ආරක්ෂා කර ගැනීමට ක්‍රමයක් සකසා තිබුණිද?

නමුත් මෙයින් සමාජවාදය අසමත් බව (කළ නොහැකි බව) වික්‍රණය නොකරයි. විප්ලවය අසමත් නැත. එය පරාජය වී ඇත. සමාජවාදය සහ මාඕවාදය යන වචනවලින්, ඔවුන්ව ආවරණය කර ගත් නිසා අඩුම තරමින් ඒ කාලයේ දී ධනවාදී මග ගත්තන් විසින් බලය අල්ලා ගැණුණු බව වත් පැහැදිලි නොවුණි. ජාත්‍යන්තර කොමියුනිස්ට් ව්‍යාපාරයේ මෙම හාරදුර සංධිස්ථානයේදී කෙමියුනිස්ට් විප්ලවයේ භාවිතාව සහ විද්‍යාවට මාඕ ලබා දුන් දායකත්වය **බොඹි අවේකයන්**

ගැඹුරින් සමාලෝචනය කළේය. ඔහු විනයයේ අළුත් නායකත්වයේ වර්ත ස්වභාවය විග්‍රහ කර මාඕට සහ සමාජවාදයට විරුද්ධව ප්‍රති විප්ලවයක් සිදු කර තිබෙන බව කරුණු සහිතව පෙන්වා දුන්නේය. නව දුරටත් ලෝකයේ විප්ලවීය වැඩ පිළිවෙල, නව දුරටත් උසස් තත්වයට ගෙනෙන්නට, ඉගෙන ගන්නට පුලුවන් හැකි තරම් ඉගෙන ගන්නට එයට නායකත්වය දෙමින් ඒ තුළින් මාඕ සංවර්ධනය කළ න්‍යායන් ලෝක ඓතිහාසික වින විප්ලවයේ පෙර හුඩු අත්දැකීම් නිවැරදිව සමාලෝචනය කරන්නටත් ලෝකය පුරා සැබෑ කොමියුනිස්ට්වාදීන් ඉදිරියේ අභියෝග සහ කාර්යයන් එවෙලෙහි ඔහු පෙන්වා දුන්නේය.

අද ලෝකයේ කිසිදු සමාජවාදී රටක් නොමැත. 1976 සමාජවාදී විනය අභිමිච්ච ලෝක නිර්ධන පංති විප්ලවයේ පළමු රැල්ලේ අදියරක අවසානය සලකුණු කළේය.

අධිරාජ්‍යවාදී පීඩකයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් වින ජනතාව නිදහස් කර ගැනීමට, විසි පස් වසරක් පුරා විමුක්තිය වෙත ගමන් කිරීමට, සමාජවාදී සමාජය ගොඩ නැගීම සඳහා මේ ග්‍රහලෝකයේ ජන ගහණයෙන් හතරෙන් එකකට නායකත්වය ලබා දුන් මාඕ සේතුං ශ්‍රේෂ්ඨ විප්ලවවාදියෙක් විය. ඔවුන්ගේ පීචිත වල තත්වයන් විප්ලවීය ලෙස වෙනස් කරන්නට සහ මේ ක්‍රියාකාරීත්වය තුළින් ඔවුන්ටම වෙනස් වීමට, “වසන්ත සමාජය ගුවනට ගැනීමට” වින ජනතාවට ඔහු නායකත්වය දුන්නේය. නව ධනේශ්වර පංතියක බලය අත්පත් කර ගැනීම වැළැක් වීමට ක්‍රමයක් සොයා බලා ඔහු ගේ අවසාන හුස්ම හෙළන තෙක්ම මේ සටන තුළ ජනතාවට මාඕ නායකත්වය දුන්නේය. ඉතා අෂතීන් වූ මිනිස් ප්‍රජාව පීඩනය සහ සූරා කෑමෙන් නිදහස් ලෝකයක් තුළට ගෙනෙන්නට, ඔහුගේ නායකත්වය යටතේ ජනතාව පරිවර්තනය කරමින්, සමාජය පරිවර්තනය කරමින් සිදු කළ වඩාත්ම උසස් විප්ලවීය අත්දැකීම මෙය විය.

මාඕ පිළිබඳව සත්‍ය දැන ගැනීම සෑම කෙනෙකුටම වැදගත්ය, ඔහු නායකත්වය දුන් විප්ලවය මිනිස් ඉතිහාසයේ ඉතා වැදගත් සන්ධිස්ථානයක් වන අතර එම විප්ලවය සහ එහි ස්වභාවය පිළිබඳව සත්‍ය සෑම කෙනෙකුම දැන ගත යුතුය. සැබැවින්ම ලෝකය වෙනස් කරන්නට අවශ්‍ය අයට, නව විප්ලවීය ව්‍යාපාරයක් ගොඩනැගීමට, මාඕගේ විප්ලවීය චින්තනය සහ අපගමනයන්ගේ හා ප්‍රතිෂ්ඨාපනයේ වැදගත් ස්ථානයන්හි ප්‍රායෝගික ආකාරයන්, බොහොමයක් ඇත.

පරිවර්තනය
නව මාක්ස්වාදී අධ්‍යයන කණ්ඩායම
අංක 06

කිසිවක්

**නොබෙදුණු, නොවැසුණු, නොනවතින,
මනිසා විසින් මනිසෙකු සුභා කෘමෙහි තොර, කොමියුනිස්ට්
ලේකයන් වෙනුවෙන් සටන් වදින, දූෂ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත
නිර්ධන පංතික සහෝදර සහෝදරියන්,
ඔබගේ ආදරණීය නාමය
වෙනුවෙනි..!**